

zimski **KORAKI**

Osnovna šola Cerkenjak-Vitomarci

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj

Jezikovni pregled: Suzana Logar

Oblikovanje: Elena Chekороva

Februar, 2024

Slika na naslovnici: Snežak, Julija Košnik, 1. a

ZNANJA IN VREDNOTE ZA ŽIVLJENJE

Zgodnje oblikovanje vrednot v šoli ali vrtcu je nenadomestljiv element vzgoje. Še posebej, ker je to zapleten proces in je šola pri tem glede svojih dosežkov odvisna tudi od družbe in družine.

Kljub temu pa bi težko govorili o kakovostni šoli ali vrtcu, ki ne prispeva svojega deleža k oblikovanju skupnih vrednot družbe ali njenega posameznika. Temeljna omika se začne doma in če je tam ni, imamo težave z oblikovanjem le-teh v šoli ali vrtcu. Šola in vrtec tako vsakodnevno stremita k temu, da vrednote postajajo del načina življenja naših otrok. K temu moramo seveda dodati še pridobljena znanja, ki so ključnega pomena.

Z doseženimi rezultati v prvem polletju smo lahko kar zadovoljni, čeprav ugotavljamo, da bi seveda lahko bili še boljši. Dobri rezultati so seveda vsi tisti, ki ste jih dosegali. Niso pa samo učni. Sem spadajo tudi športni, kulturni, vzgojni in seveda še kakšni. Najpomembnejši pa so seveda vsi tisti, ki so rezultat vaših pridobljenih znanj na različnih učnih področjih. Lahko pa so tudi tisti, ki vas oblikujejo v odraščajoče osebnosti in vam dajejo napotke za nadaljnje življenje.

Čeprav smo šele na začetku koledarskega leta in pri koncu prve polovice tega šolskega leta 2023/2024 se je potrebno vedno znova vprašati tudi, ali je bilo v šoli ali vrtcu vse dobro ali morda celo odlično. Prepričani smo, da temu ni vedno tako. Zato se moramo skupaj potruditi in izboljšati še vse tisto, česar nam do sedaj ni uspelo.

Je pa res, da dokler nas bodo omikale takšne misli, se nam ni potrebno bati, da šola ali vrtec ne bi bila še boljša. Vsem seveda želim, da bosta naši šoli in vrtca napolnjeni z veseljem in zdravimi nasmehi naših otrok.

Ob zaključku prve polovice tega šolskega leta vam želim veliko dobrega in naj vam dnevi v šoli ali vrtcu minevajo mirno, varno in sproščeno.

V naših zimskih Korakih pa smo strnili le najpomembnejše. In tega je bilo kar nekaj.

Konec šolskega leta pa bo znova priložnost za obračun z doseženim. In ta bo hitro.

19. februarja 2024

Vaš ravnatelj,
mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

Snežne stopinje prvošolcev

Z novim šolskim letom je v šolo prikorakala nova generacija prvošolcev. V šolo so stopili pogumno, nasmejjano in polni pričakovanj.

V tem času so pridobili nova znanja, razširili obzorja in kar je najpomembnejše stkali nove in utrdili stare prijateljske vezi. Svoje "varuhe" so našli pri učencih višjih razredov, saj ni so bili samo sprejeti v šolsko skupnost, temveč so se bolje spoznali tekom branja (starejši učenci so brali prvošolcem).

Ob vsem šolskem delu so našli čas za brezskrbno igro v učilnici in izven nje. V drugi polovici januarja pa so dočakali tudi težko pričakovan sneg, ki so ga izkoristili za zimske radosti.

Snežne stopinje prvošolcev v sliki:

Delavnica o varni nošnji šolske torbe

Sprejem v "svet branja"

Zimske radosti prvošolcev

Obisk Božička s palčki

Učiteljici 1. a

Katja Lamprecht in Nina Žvarc

Zimske radosti na snegu

Letni čas zima je čas za različne zimske radosti na snegu. Imeli smo srečo, da nam je vreme naklonilo nekaj snega, ki smo ga seveda izkoristili za sankanje, kepanje, kotaljenje po bregu, skratka se prepustili zimski zabavi in norčijam. Otroci imajo res veliko veselja s pobeljenimi strminami, saj se radi spuščajo po zasneženem šolskem igrišču, oblečeni v topla oblačila ter primerno obuti. Tako smo malce na drugačen način preživeli popoldanski čas v podaljšanem bivanju.

Učiteljica Nina Žvarc

Utrinki 1. b razreda

Z vsakim dnem postajamo večji in odgovornejši. Z vsakim dnem postajamo modrejši. Pol leta je kot utrinek minilo in vsi učenci se že dobro zavedajo, da so v šoli. Spoznali so že prva števila ter z njimi računske operacije. Prebirajo in zapisujejo že prve besede in povedi, učili so se plavalne »abecede«, spoznavali pomen knjig in branja, ustvarjali lutke, igrali gledališke ter lutkovne predstave, se naučili že veliko besed in pesmi v angleškem jeziku. Prvošolci so bili sprejeti v skupnost učencev naše šole ter tako sprejeli pravila, ki veljajo, da se lahko vsi počutijo sprejete, varne ter enakopravne člani naše šole. Kadar storijo napako, jim je žal ter se trudijo biti boljši. Radi se igrajo in želijo si medsebojne pomoči. Kljub vsej visoko razviti tehnologiji, ki jo uporabljajo v prostem času, so še vedno otroci, ki rastejo in se razvijajo le ob pomoči staršev, vzgojiteljev ter nas učiteljev.

Vedno znova nas razveseljujejo s svojimi drobnimi koraki in mi njih z različnimi dejavnostmi.

Prvošolci so nam povedali, da radi hodijo v šolo ter nam zaupali, kaj v šoli najraje počnejo. Nina, Nik S. ter Nik B., Lian in Antonio v šoli najraje rešujejo razne naloge. Jakob, Hana, Ana in Adelina najraje računajo. Zala in Lan najraje rišeta, Filip rad spoznava črke, Jure rad hodi na sprehode ter raziskuje naravo, Lana rada rešuje naloge na interaktivni tabli, Alini je najbolj všeč sankanje ter igranje s prijatelji. Vsi pa so najbolj srečni, kadar se lahko še poigrajo ter ustvarjalno preživljajo svoj čas v šoli.

Obe učiteljici sva ponosni na najine prvošolce in se veseliva vsakega dne, ko jih lahko popeljeva v svet raziskovanja in odkrivanja za njih novih stvari.

Učiteljici Andreja Černel in Andreja Štumberger

Septembra smo se igrali spoznavne igre.

Obiskali smo Pikin festival v Velenju.

Sprejeti smo bili v šolsko skupnost.

Dobili smo knjigo.

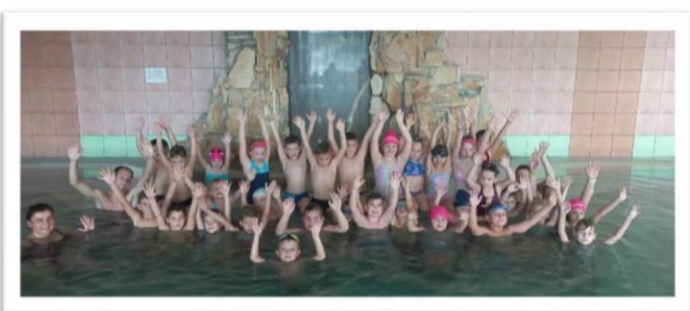
Pravljica z jogo s knjižničarko Tatjano

Obisk policista

Pravljčna urica

Plavalni tečaj v Biotermah

Zima, zima bela ...

Delavnice s starši

Pečemo za Miklavža skupaj z gospodinjami.

Praznična delavnica s KUD-om

Brala nam je ga. Aleksandra Papež iz Knjižnice Lenart.

Praznični december v šoli

Zimsko veselje

Kako težke so naše torbe.

2. a razred se predstavi

Preizkušamo se v prvih samostojnih zapisih ...

NA SNEGU

V nedeljo popoldne sva šla z očetom smučat. Oblekla sva si kombinezon. Obula sva smučarske čevlje. Nataknila sva smuči in se spustila po hribu. Na smučeh sem stal prvič. Zato, ker nisem imel ravnotežja, sem padel. Najprej me je oče naučil hoditi po hribu navzgor. Potem me je naučil s smučmi pluziti. Ko so me začele boleti noge, sva se odpravila v hišo. Vadila sva tudi naslednji dan. Potem se je sneg začel topiti in nisva mogla več vaditi. Smučanje mi je bilo zelo všeč.

Mario Šešerko, 2. a

SNEŽAK

Ko sem se zbudila, sem se oblekla, najedla in šla v šolo. V šoli smo se učili in igrali. Po končanem pouku sem šla domov. Doma so me čakali Elizabet, mama in bratranec Tim. Ko je Tim spal, sem se igrala. Ko se je zbudil, smo šli ven. Delali smo snežaka. Ko smo naredili tri velike kepe, smo poiskali šal, kapo in korenček. Ko je bil snežak končan, smo šli v hišo in se igrali. Ko se je znočilo, smo šli spat.

Paulina Kocmut, 2. a

NA SNEGU PRI BRATRANCU TIMU

Ko sem se zjutraj zbudila, sem se najedla, počesala, odnesla torbo na hodnik, oblekla zimska oblačila, obula zimske škornje in šla v šolo. Ko sem se vrnila iz šole, sem se preoblekla, vse pospravila in šla k bratrancu Timu. Boter, botrica in Tim so me že čakali na snegu. S seboj smo vzeli sanke. Moja sestra je imela vročino in bolela jo je glava, zato se ni dosti sankala. Ko se je stemnilo, smo šli v hišo. Botrica je naredila večerjo. Ko smo se najedli, smo šli domov. Doma sem se umila in šla spat.

Sofia Kocmut, 2. a

JAHANJE

Na jahanju imamo učitelja Borisa in učiteljico Katjo. Učiteljica Katja nam najprej izbere konja. Potem z grobo krtačo počesemo telo, nato še grivo. Potem še počistim kopita. Nazadnje konja zauzdamo in osedlamo. Nato učitelj določi, kdo bo prvi, drugi, tretji ... Gremo hodom, nato kas. Jahanje mi je vedno najboljša dogodivščina.

Maruša Vrbovšek, 2. a

Odličen zajtrk

PLESNA ŠOLA

Ko sem še živela v Nemčiji, sem šla v plesno šolo. Tam sem imela prijateljico. Ime ji je Linel. Bili sva najboljši prijateljici.

Amalia Anica Uršič, 2. a

BALET

Balet treniram že dve leti. Treninge imam dvakrat na teden. Na treningih se razgibavam, delam špage in plešem. Najraje od vsega pa dvigujem nogo v diagonalo. Balet je moj najljubši šport.

Klara Ljubec, 2. a

PIKIN FESTIVAL

Zjutraj, pred šolo, smo šli na avtobus. Odpeljali smo se na Pikin festival v Velenje. Tam so bile otroške delavnice, kjer smo ustvarjali. Jaz sem naredila kapico. Potem smo si ogledali predstavo o Piki Nogavički. Ko se je predstava končala, smo se odpeljali nazaj proti šoli in potem domov.

Maša Paluc, 2. a

SISTEMATSKI PREGLED

Zjutraj, ko me je mami zbudila, sem vzel oblačila in se hitro oblekel. Z atijem sva se odpravila na sistematski pregled. V avtu je še ata enkrat preveril, če imava vse, zdravstveno kartico in cepilno knjižico. Nato sva se odpeljala proti Lenartu. Tam sem srečal Vala in Taja. Medicinska sestra me je hitro poklicala v ambulanto, prav tako tudi Taja. Skupaj naju je zmerila, potem nama je preverila sluh in vid. Nazadnje naju je cepila, najprej Taja nato še mene. Sploh ni tako hudo in se nisem nič jokal. Po končanem sistematskem pregledu me je ati odpeljal na pico. Imela sva moški dan in nato se odpravila domov.

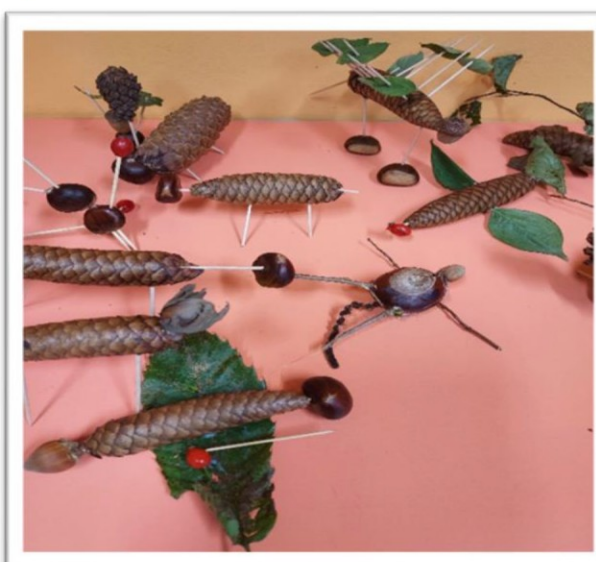
Vital Koren, 2.a

Obisk Pikinega festivala v Velenju

Plešemo.

Smo že pravi umetniki.

Ponosni na svoje vetrnice

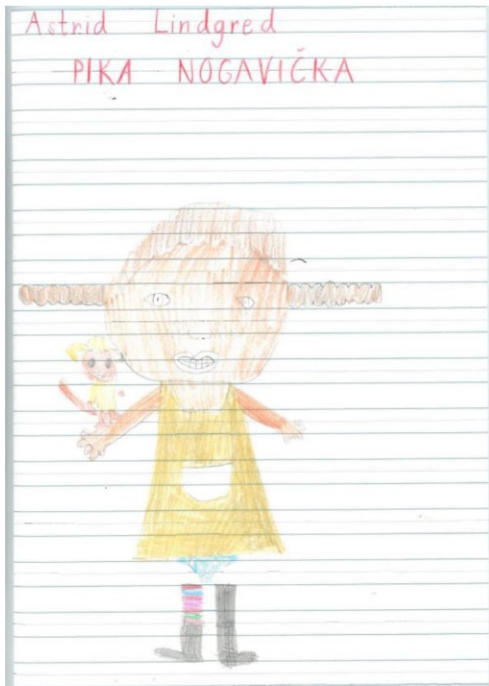

Kako pravilno nosimo šolsko torbo?

Učenci 2. a razreda z učiteljico Jožico Zorko

2. b se spominja ...

PIKIN FESTIVAL

Za kulturni dan smo obiskali Pikin festival. Na festivalu smo obiskali različne delavnice, na katerih smo izdelovali zapestnice, iskali skriti zaklad in risali po pesku. Lahko smo si kaj kupili za spomin, največ nas je izbralo Pikinega najboljšega prijatelja Ficka. Ogledali smo si predstavo in nato smo odšli domov. Imeli smo čudovit dan.

Ada Kuri Kocbek, 2. b

Na Pikinem festivalu smo izdelovali lisico. Igrali smo igro z zlatniki. Nekateri smo delali iz peska. Gospod nam je dal nekakšno sekiro na glavo. Vsi smo bili dobre volje.

Lorellai Vršič, 2. b

Na Pikinem festivalu smo šli na delavnice. Tam je bila tudi trgovina. Kupila sem si velikega in malega Ficka. Kupila sem si tudi bonbone.

Ela Roj, 2. b

Najboljše mi je bilo, ko sem si kupil sladkorno peno. Potem smo si šli ogledat predstavo in nato smo se odpravili domov.

Val Zagernik, 2. b

Odpravili smo se k Piki v Velenje. Tam mi je bilo najboljše, ko sem si kupila Ficka.

Lucija Kocmut, 2. b

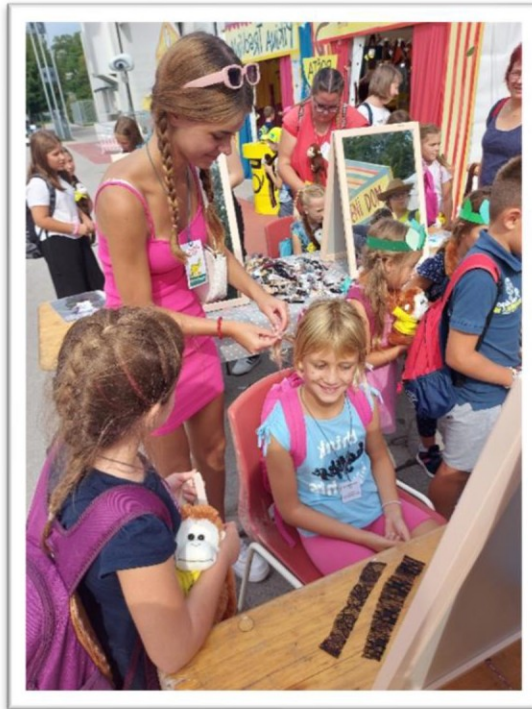
Zjutraj smo se odpravili z avtobusom v Velenje. Tam smo mogli pazit, da se nismo izgubili, ker je bilo veliko ljudi. Imeli smo veliko delavnic, ki smo jih lahko preizkusili. Ene stvari smo si lahko kupili, kot je opica Ficko, magnet in vrečko s spominom.

Teja Kocuvan, 2. b

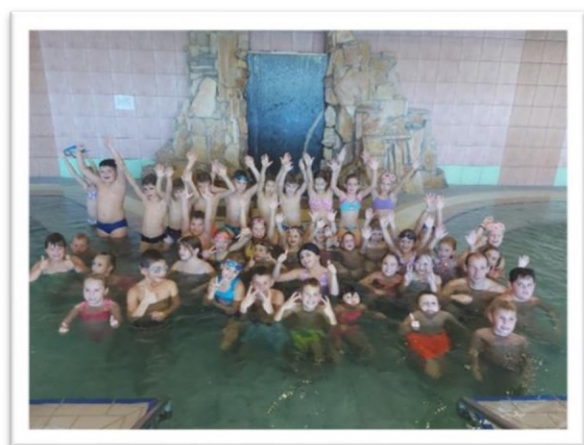

S sošolci smo se odpravili v Velenje na Pikin festival. Tam smo risali s prsti v pesek. Izdelovali smo zapestnice. Kupil sem si bonbone in majhno plišasto opico.

Teo Štrucl, 2. b

PLAVALNI TEČAJ

Zjutraj smo se odpravili na plavalni tečaj. Tam smo plavalni in skakali. Tja smo hodili en teden.

Domen Ploj, 2. b

Najbolj mi je ostalo v spominu potapljanje in igranje s sošolkami. V bazenu smo se potapljali in iskali ribice. Komaj čakam naslednji plavalni tečaj.

Zoja Žinkovič, 2. b

Zjutraj smo se odpravili na plavalni tečaj. Najboljše mi je bilo, da smo skakali na glavo. Super je bilo, ko smo šli v mali bazen. Vožnja z avtobusom mi je bila zelo všeč.

Žana Firbas, 2. b

TUDI PRI POUKU JE ZABAVNO

Tradicionalni slovenski zajtrk

Učimo se pisati črke.

LIKOVNI IZDELKI

Kolaž, simetrija

Risanje na svetlo in temno podlago, tihožitje

Svetljenje in temnenje, tempera

Učenci 2. b z razredničarko Doris Novak

Utrinki 2. c razreda

NA PRVI ŠOLSKI DAN SMO SE SPOZNALI IN UGOTAVLJALI KAJ IMAMO SKUPNEGA.

Z RADOVEDNOSTJO SMO PREGLEDALI PAKETE ŠOLSKIH POTREBŠČIN.

Učimo se tudi tako.

Trenutek, ujet na odru ...

Izdelali smo vetrnico in jo tudi preizkusili.

Zimski športni dan smo preživeli na drsanju v Kidričevem.

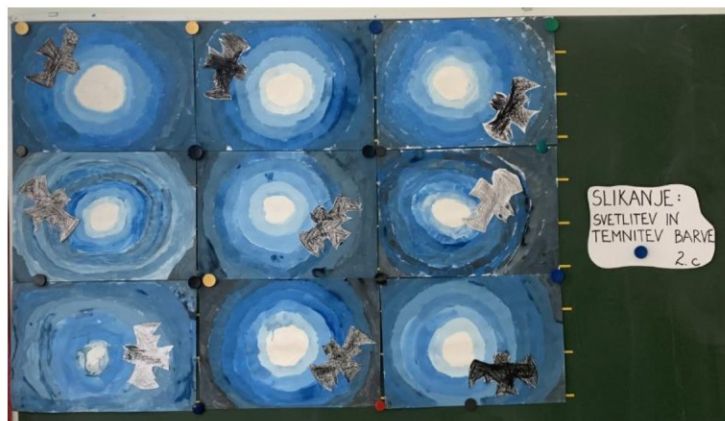

Obiskala nas je pravljíčarka.

Spoznavamo desetice.

LIKOVNO USTVARJANJE V 2. C RAZREDU

Učiteljica 2. c razreda, Urška Kostanjevec

3. a se predstavi ...

Nekaj utrinkov s Pikinega festivala v Velenju.

PREDNOVOLETNA DOGAJANJA 3. RAZREDA V FOTOGRAFIJI

Ustvarjamo za novoletni bazar.

Medsebojno obdarovanje

Tradicionalni zajtrk

Iz knjig in revij so učenci izpisali nekaj zanimivosti o živilih, ki jih postrežemo za zajtrk.

KRUH

Izdelujemo ga iz moke, vode, kvasa in soli. Iz teh sestavin zamesimo testo in ga spečemo. Kupimo ga lahko v trgovinah. Izbiramo lahko med različnimi vrstami kruha: beli, črni, rženi, kvinojin, ajdov, polnozrnati, mlečni, sadni, ovseni, koruzni, polbeli. V Evropi in Severni Ameriki je kruh osnovno živilo. Prvi dokazi o peki kruha segajo 30.000 let nazaj.

Prebivalec Slovenije je v letu 2011 porabil za kruh v povprečju vsak dan 20 dag moke. Vedno bolj posegamo po polnozrnatem, bio, nekvašenem kruhu.

Luka Nartnik, 3. a

Jakob Ploj, 3. a

MLEKO

Mleko dobimo od krav in koz. Lahko je različnih okusov, in sicer pijemo čokoladno, navadno, kokosovo, jagodno mleko. Lahko pa povzroča različne alergije. Poleg kravjega in kozjega uporabljamo v manjših količinah tudi bivolje, ovčje, kamelje, oslovsko, konjsko, jelenje in jakovo mleko. Mleko vsebuje vitamine C, A, D.

Iva Berlak, 3. a

MASLO

Maslo so v starih časih delali doma, danes ga kupujemo v trgovinah. Maslo je mlečni izdelek iz mleka in sladke smetane. Običajno je maslo iz kravjega mleka. V srednjem veku je maslo postalo pomembno tržno blago. Hranilna vrednost masla znaša približno 740 kcal na 100g. Tradicionalno maslo pridobivajo iz mleka, ki stoji dva dni na sobni temperaturi. V tem času na površini nastane sladka smetana, ki potem določen čas zori. Nato sledi pinjenje – tolčenje smetane, dokler se ne tvorijo maslena zrnca, ki jih zgnetejo v homogeno maso in oblikujejo v željeno obliko.

Tilen Zorko, 3. a

JABOLKO

Rastejo v sadovnjaku na drevesu jablani. Plod se razvije iz petlistnega cveta.

So različnih barv in vrst. Poznamo zelena, rumena, rdeča, večbarvna jabolka. Iz njih lahko naredimo jabolčni tonik, jabolčnik, jabolčni kis, jabolčni zavitek, jabolčno pito, sok in še marsikaj. Najboljša in najbolj zdrava pa so sveža. Na to nas spomni pregovor: Eno jabolko na dan prežene zdravnika v stran.

Lina Plavec, 3. a

MED

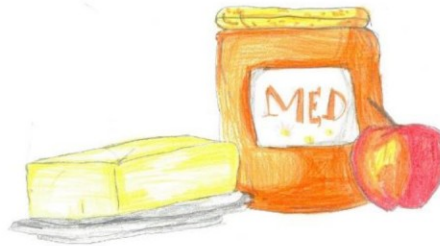
Iva Berlak, 3. a, čebelarka

Med je naravno živilo, ki ga čebele izdelujejo iz medičine.

Poznamo različne vrste medu. To je regratov, cvetlični, akacijev, lipov, kostanjev, hojev, gozdni, smrekov med in med oljne ogrščice.

Med se že tisočletja uporablja za zdravljenje ran. Preprečuje zraku dostop do rane, visoka vsebnost sladkorja pa preprečuje razmnoževanje bakterij. Danes ga največ uporabljamo za zdravljenje vnetega grla pri angini.

Žan Grdja, 3. a

Luka Nartnik, 3. a

Moj delovni dan

Sem Jakob in opisal bom svoj delovni dan. Izbral sem sredo.

Zbudim se ob sedmi uri zjutraj. Takrat me zbudi mamina budilka. Najprej se odpravim v kopalnico. Tam se uredim in pripravim za šolo. Nazadnje obujem še čevlje, oblečem bundo. Mama me odpelje do šole.

Če sem zgođen, se lahko s prijatelji še igram ali kaj narišem. Prvo uro imam na urniku matematiko. To je moj najljubši predmet. Zelo rad računam in rešujem matematične naloge. Sledi prvi odmor za malico. Potem imamo še na urniku angleščino, slovenščino in spoznavanje okolja. Vmes imamo kratke odmore in še odmor za kosilo, ki je malo daljši.

Po pouku grem k verouku. Pot od šole do cerkve je zabavna. Še bolj pa čas po končanem verouku, ko lahko s sošolci igram ročni nogomet. Mama me odpelje domov. Najprej se odpočijem, nato pojem kosilo in nazadnje dokončam domačo nalogo.

Čas do večera preživim na dvorišču. Vozim se s kolesom, plezam po plezalih, najraje pa se igram s sestrico. Ob pol šestih sem že v Lenartu. Tam imam gimnastiko. Učimo se stojo, prevale, most in kolo. Ko se utrujen vrnem domov, povečerjam. Nazadnje se stuširam in umijem zobe.

Pred spanjem berem. Velikokrat ob knjigi tudi zaspim.

Jakob Ploj, 3. a

Moj delovni dan

Sem Luka in izbral sem sredo kot moj najljubši delovni dan. Takrat imam tudi največ opravil.

Zbudim se ob pol sedmih in najprej grem v dnevno sobo. Tam me čakata brata Jošt in Urban. Medtem ko mama pripravlja zajtrk, gledamo risanke. Za zajtrk najraje jem jajce na oko s toastom. Po zajtrku se oblečem in umijem zobe.

Ob pol osmih se z bratom peš odpraviva v šolo. Najina pot je dolga približno kilometer in jo prehodiva od deset do petnajst minut.

Pouk se nama začne ob osmi uri. Obiskujem OŠ Cerkvenjak – Vitomarci in hodim v tretji razred. V klopi sedim s sošolcema Nikom in Galom. Moj najljubši predmet je matematika. Všeč sta mi tudi likovna umetnost in slovenščina. Rad pišem in ustvarjam. Ob sredah je na urniku prva ura matematika, česar sem najbolj vesel. Med urami imamo dva daljša odmora. Prvi je namenjen malici, drugi pa kosilu.

Po pouku še do pol treh ostanem v podaljšanem bivanju. Tam najprej naredim domačo nalogo, potem pa rišem. Ob pol treh se peš odpravim domov.

Po prihodu se najprej preoblečem, nato si umijem roke in nazadnje za kratek čas odpeljem svojo psičko Leno na dvorišče. Mama pripravi kosilo, ki ga skupaj pojemo. Po kosilu dokončam domačo nalogo in kaj preberem.

Ob pol štirih naju z bratom Joštom dedek odpelje na trening karateja v Lenart. V garderobi telovadnice se najprej preoblečem v kimono. Po prihodu v telovadnico se dobro ogrejemo s tekom in vajami. Trening traja eno uro. Trenirata nas trenerja Darko in Matej. Učita nas različne udarce in brce ter vaje za zbranost in obrambo. Po treningu naju pričaka dedek. Odpelje naju na vročo čokolado, včasih gremo v trgovino.

Doma pospravim kimono, se umijem in pojem večerjo. Najraje imam testenine s tunino omako. Po večerji si pripravim šolske potrebščine za naslednji dan.

Do osmih gledam televizijo ali berem. Potem se stuširam in oblečem pižamo. Spat se odpravim do devete ure.

Luka Nartnik, 3. a

Nikola Tesla, Lars Peklar, 4. a

3. b se predstavi

Čez 200 let. Zapis učencev 3. b.

Vid Šijanec

Avtomobili bodo leteli. Oblačila bodo narejena iz kovine. Ljudje bodo živeli v vesolju. Jedli bodo samo umetno pridelano hrano in pili mavrično pijačo. Šole bodo superjunaške.

Izabela Rižnar

Čez 200 let bodo drevesa velika, mogočna in imela bodo velike krošnje. Čez 200 let bodo mavrice svetlejše, lahko se jih bomo dotaknili. Ljudje si bodo hrano natisnili. Živeli bodo v hišah na kolesih. Avtomobili se bodo vozili po zraku in pločniki bodo imeli tekoči trak. Ljudje bodo lahko potovali na Luno. Živali bodo govorile. Na vrtu bo rasel denar in ljudje bodo živeli 150 let.

Julija Potočnik

Čez 200 let bodo avti leteli po zraku. Ljudje bodo živeli v visokih stolpnica ali pa na stojnicah. Roboti bodo delali v gostilnah in v trgovinah. Čisto vsi ljudje bodo imeli vozila na elektriko. Jedli bodo tekočo hrano različnih barv in tablete, ki jih boš pojedel in boš sit. Narava bo zelo čista in samih živih barv.

Noel Gavez

Avtomobili bodo dragoceni, leteči in dirkalni. Oblačila bodo moderna, lepa, pisana a draga. Ljudje bodo stanovali v visokih raketah. Jedli bodo zlate burgerje, ne bodo jih postregli natakarji, ampak roboti. Pili bodo energijske napitke, zlati Pepsi, šole bodo 6 nadstropne.

Teo Divjak

Šole bodo prenovljene in učilnice bodo lepše. Okna bodo zlata in čista.. Tudi omare bodo zlate barve. V šoli bodo za kosilo čokoladni špageti, roza čevapčiči in vijolične perutničke. Vse ure bodo velike in bodo imele zlate kazalce ali pa srebrne. Pili bodo energijske pijače in zlato vodo. Tudi stoli bodo zlati. Zvezki v šoli bodo lepši, tudi listi v njih. Tla bodo čista in zlata.

Patrik Hanžel

Avtomobili bodo hitri in ne boš jih vozil, saj bodo vozili sami. Poganjala jih bo elektrika. Vsak bo doma imel robota, da bo delal namesto njega. Narava bo onesnažena in odpadke bodo metali na velika smetišča. Ljudje bodo gradili velike tovarne. Šole bodo moderne in namesto učiteljic bodo tudi roboti. Gozdov ne bo več toliko, tudi snega ne bo več toliko. Jedli bodo samo hrano iz Mc'Donaldsa. Človek ne bo rabil več hoditi v službo.

Maj Kostanjevec

Avtomobili bodo veliki. Ljudje bodo stanovali v modernih hišah. Oblačila bodo narejena iz lepih barv. Jedli bodo samo pice in pili bodo prime. Namesto natakarjev bodo roboti. Na morju bo na 1000 ladij. Okolja bodo zelo urejena, tudi gostilne. V toplicah bo 100 bazenov.

Andraž Černel

Avtomobili bodo že leteli po zraku in bodo zelo dragoceni in hitri, tudi do 100 kilometrov na uro. Šole bodo bogate, moderne in zabavne. Ljudje bodo stanovali v vesoljsko modernih hišah. Odpadki bodo v super velikih zabojih. Hrano bodo jedli iz Mc'Donaldsa. Oblačila bodo modna. Namesto natakarev bodo roboti. Jedli bodo jagodne špagete s čokolado. Narava bo bolj šista in zelo gosta.

Sven Peklar

Avtomobili bodo imeli eno kolo. Spredaj in zadaj bodo imeli ventilatorja, ki bosta držala avto v zraku. Vseeno pa bo avto imel 5 rezervnih koles. Oblačila bodo narejena iz tekočega zlata, srebra, diamantov ali kristala. Športna oblačila pa bodo iz trave. Ljudje bodo stanovali v diamantnih hišah, te bodo pod zemljo ali na površju. Pojedli bodo le en smuti in eno tableto na dan. Pili bodo vodo s koščki zlata. Šole bodo potekale od doma. Na jablanah bodo rasla zlata jabolka.

Foto utrinki iz 3. b

Literarni ustvarjalni utrinki iz 4. a razreda

NADALJEVANJE ZGODBE LISICA POMAGA NAJTI ČUDEŽNO ZDRAVILO

»Oče je ozdravel, grofica in najmlajši brat pa sta se poročila«.

Na poroki je bilo veselo, plesali so vse do jutra. Oče je bil vesel, da je ozdravel in je lahko prišel na sinovo poroko. Grofica in najmlajši sin sta si zgradila hišo in dobila tri otroke. Tudi lisica je živela z njimi. Kadar je kdo v družini zbolel, jim je pomagala najti zdravilo. Živel so srečno do konca svojih dni.

Julija Kocuvan, 4. a

Oče je najmlajšemu sinu ter njegovi ženi dal veliko denarja. Sezidala sta si hišo, naslednje leto pa je grofica rodila sina, ki sta ga poimenovala po dedku. Ime mu je bilo Karl. Grofica je bila vesela, saj je podedovala helikopter, ki ji ga je zapustil preminuli stric. Pilot je vsak dan z njim vozil njunega sina v šolo in domov. Tako so srečno živeli do konca svojih dni.

Jaka Kocmut, 4. a

NOVOLETNO PRAZNOVANJE

Starša sta se odločila, da bomo novo leto praznovali na Rogli. Tja smo se odpravili s prijatelji.

Za začetek smo si kočo ogledali. Z očkom sva ugotovila, da imamo sosede, ki prihajajo iz Ljubljane in imajo dve deklici, Julijo in Emilijo. Še isti dan sem se s svojo družino odpravila sankat. Na sankanju sem prav uživala, ko sem se spuščala po velikem hribu, za katerim je bil en majhen hribček. Tega pa nisem videla. Že sem bila v zraku in BUM! Padla sem v kup snega in družina se je temu smejala. Ob koncu sankanja smo se odpravili na čaj in nazaj v kočo. Zvečer sem bila na obisku pri Juliji in Emiliji. Igrale smo monopoly in se zabavale. Po večerji sem se stuširala, umila zobe in se odpravila spat. Naslednje jutro sem se po zajtrku igrala z bratom Noelom in punčko Ajdo. Zunaj pa sta me že čakali prijateljici, zato sem se odpravila ven. Igrale smo se skrivalnice v naravi. Bilo je lepo. Še isti dan sem z očkom odšla smučat. Na smučišču je pihal veter in bilo je polno snega. Kupila sva karto za 3 ure smučanja. Ogrela sva se in spustila po strmem bregu. Spustila sva se desetkrat. Po zadnji vožnji sva si privoščila čaj, bila sem pošteno utrujena. Popoldan smo z Julijo in Emilijo naredile majhno mesto za mravljice. Ko se je stemnilo, smo morale vsaka v svojo kočo. Z mamo sva igrali monopoly. Nato smo pogledali oddajo, v kateri so nastopali slovenski pevci in pevke. Čas je hitro mineval in ura se je bližala polnoči. Po televiziji so začeli odštevati čas do novega leta.

Pika Nogavička, Mark Ploj, 4. a

Ob polnoči smo si voščili in starši so tudi nazdravili. Obiskali sta me prijateljici. Igrale in zabavale smo se še dolgo po polnoči. Bilo je super! Naslednji dan smo se morale posloviti, saj smo se vračali domov. Bilo je res lepo.

Hana Zorec, 4. a

MOJ MUC COPATKO

Pred nekaj meseci sem dobila mačka. Ime smo mu dali Copatko, ker ima na tačkah bele lise. Kmalu bo star eno leto. Copatko spi v garaži. Najraje spi na rdeči odeji. Njegova najljubša igračka je žogica. Zjutraj mijavka pred vrati, ker bi rad šel v hišo. Ko se odpravljam na avtobus, gre ven, v kokošnjak in tam spi dalje. Pred Copatkom smo imeli doma že dva mucka, Miška in Strelo, a sta oba poginila, Strelo od bolezni, Miško pa od starosti. Miško je bil moj najljubši muc.

Neža Fekonja, 4. a

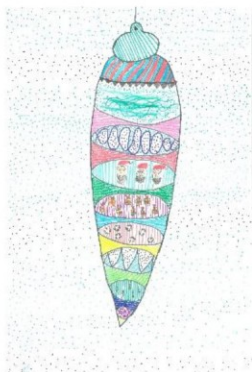
MOJ KUŽA

Mojemu kužku je ime Blue. Aprila bo star dve leti. Je pasme pomeranec. Njegova dlaka je rjava, dolga in mehka. Blue je majhen kužek, ki tehta le 2,4 kg. Rad se igra s plišastim medvedkom, ki je njegova najljubša igračka. Zelo rad se vozi v avtomobilu, zato gre večkrat z nami na izlet. Ima tudi pasjega prijatelja, ki mu je ime Api. Moj kuža ima svoj kotic v dnevni sobi. Imam ga zelo rada in z njim preživim veliko časa.

Julija Kocuvan, 4. a

NOVOLETNO PRAZNOVANJE

Zjutraj sem se zbudil vesel, saj sem vedel, da je zvečer silvestrovo.

*Novoletni okrasek,
Žan Košnik, 4. a*

Najprej smo šli k babici in dedku. Ko smo se vrnili domov, smo plesali. Ob devetih zvečer sva z atijem šla igrat pikado. Čez pol ure se nama je pridružil še Matjaž. Kasneje smo si ogledali film Sam doma. In že smo odštevali do novega leta! Zunaj, na Cilikovi travi, smo pili šampanjec in gledali ognjemet. Okrog 00.45 smo se vrnili v hišo. Šli smo še k drugi babici in malo sem še se igral. Zaključili smo s tremi rundami pikada, v katerih sem vsakič zmagal jaz.

Bilo je že pozno, zato sem se odpravil spat. Zaspal sem hitro, saj sem bil utrujen. Zame je bil ta dan najlepši v letu.

Mark Ploj, 4. a

NAŠ MAČEK

Našemu mačku je ime Čarli. Je zelo smešen muc. Kot vsi mački, tudi on zelo rad spi. Nekega dne je spal v dnevni sobi na kavču. Na tleh je bil postavljen robotski sesalec. Kar naenkrat se je Čarli zbudil in skočil ravno nanj! Sesalec se je vklopil in maček se je začel voziti naokrog. Zelo se je prestrašil. Zdrvel je po stopnicah in se vrnil šele zvečer. Mahnil jo je naravnost v mojo sobo, na posteljo. Mi pa smo se še dolgo smejali in pogovarjali o tem dogodku. Čarli je najlepši in najbolj zanimiv muc, kar si ga lahko želiš.

Sara Cmour, 4. a

MOJA PRIJATELJICA NEŽA

Neža je moja najboljša prijateljica. Zelo rada ima živali, še posebej svojega mucka, ki ga je dobila pred nekaj meseci. Ima tudi zajčka Tačka. Neža je dobra učenka. Igra flavto, hodi na gimnastiko in rada riše. Skupaj obiskujeva pravljlični krožek. Njen očka je zelo prijazen, rad ji tudi nagaja. Nežina najljubša barva je vijolična, najljubši šolski predmet pa matematika. Rada ima zimske športe. Kdaj pa kdaj je malo trmasta, včasih izbirična, večinoma pa zadovoljna z vsem. Skrivnosti drugim ne izda, zaupa le meni. Včasih kaj skupaj ušpičiva. Neža mi rada pomaga pri nalogah. Tudi prespali sva že druga pri drugi.

Kaja Dvoršak, 4. a

SOŠOLEC JAKA NA OBISKU

Neko popoldne me je obiskal Jaka s svojim očetom. Oče je prišel zato, da bi nam z bagerjem zravnal hrib, po katerem robotska kosilnica ni mogla navkreber. Pri nas sta bila do teme. Z Jakom sva se najprej igrala z igračkami, potem pa sva šla s kolesi v dolino. S seboj sva vzela nahrbtnik. Vanj sva dala steklenico vode in čokoladne tablice. Nekaj časa sva kolesarila, potem pa sva si vzela odmor. Odprla sva nahrbtnik, se posladkala in odžejala. Po vožnji s kolesi sva se želela še kopati v našem bazenu, ampak Jakov oče ni dovolil, ker je bilo že pozno. Mami je spekla palačinke in vsi skupaj smo se posladkali z njimi. To je bil čudovit zaključek dneva.

Tjaž Borko, 4. a

NOGOMETNI TABOR V ZAGREBU

Z nogometaši NK Cerkvenjak smo se nekateri sošolci iz četrtega razreda udeležili nogometnega tabora v Zagrebu. Pot z avtobusom je bila zabavna, saj smo med potjo igrali karte. Ko smo prispeli, smo imeli že kar hitro prvo tekmo. Bili smo žalostni, ker smo izgubili 3:0. Naslednjo tekmo smo že igrali boljše, končni rezultat je bil izenačen. Vsi smo upali, da »gremo naprej.« Odpravili smo se v hotel na pozno kosilo. Že čez kako uro nas je čakala večerja. Po večerji smo se v parih odpravili v sobe. Sobo sva si delila s sošolcem Žanom. Odpočili smo si in se obiskovali po sobah. Naslednji dan nas je čakala nova tekma. Dobro smo se ogreli, potem pa izvedeli, da naših nasprotnikov ne bo. Bili smo zelo veseli, saj je to pomenilo, da smo se uvrstili v četrtfinale. Sledila je prijateljska tekma z drugo ekipo. Zvečer smo se odpravili gledat lučke v praznično okrašenem Zagrebu. Mislili smo iti tudi drsat, pa je na drsališču potekal šov na ledu. Odpravili smo se v hotel in se po večerji dobro naspali. Naslednje jutro smo igrali proti ekipi iz Klagenfurta. Tekmo smo sicer izgubili, kljub temu pa smo bili veseli, saj smo pristali na enajstem mestu od petindvajsetih. Za konec smo si ogledali živalski vrt, kjer smo videli tjunja, krokodila, različne ptice, kače, leva in še veliko drugih živali. Pot domov smo zaključili z druženjem Pri Antonu, kjer smo jedli pice. Utrujeni, a polni novih vtisov, smo odšli domov.

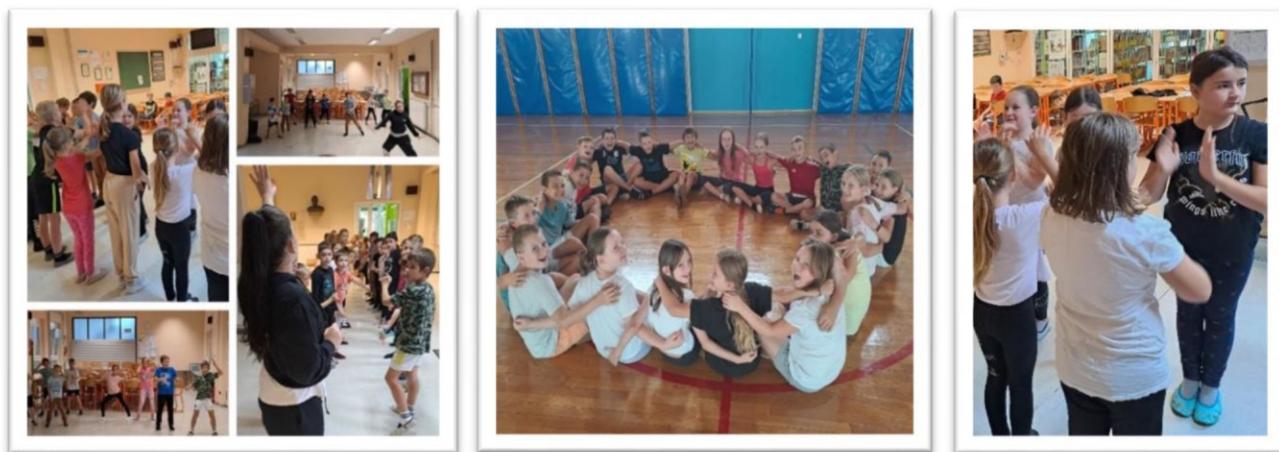
Klemen Gomzi, 4. a

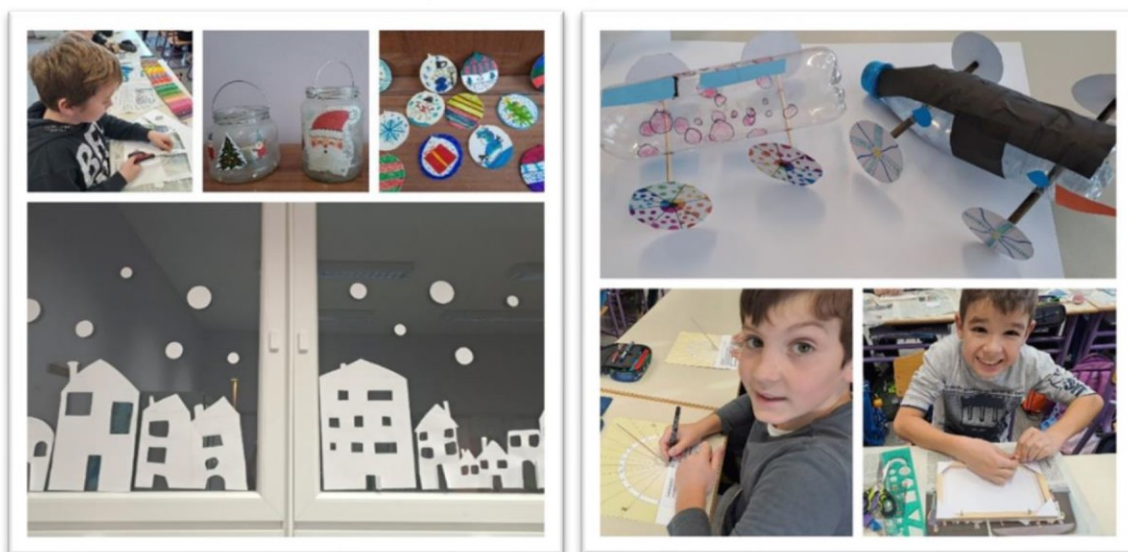
Obisk Pikinega festivala v Velenju; gledališka predstava in delavnice

Tradicionalni slovenski zajtrk

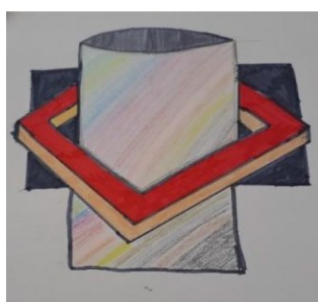
Športni dan – plesne delavnice

Decembrsko ustvarjanje

Pri naravoslovju in tehniki dejstva, o katerih se učimo, najraje preizkusimo v praksi.

Pri likovni umetnosti pa se preizkušamo v 3D risanju.

Učenci 4. a z razredničarko Viktorijo Caf

Utrinki iz 4. b razreda

V letošnjem šolskem letu smo izvedli že kar nekaj zanimivih dejavnosti.

Urejali smo šolski vrt, kiparili, slikali, ustvarjali ...

... in pisali pravljice o čudežnem zdravilu. V nadaljevanju jih lahko nekaj preberete.

ČUDEŽNO ZDRAVILLO

Nekoč je živela bolna mati, ki je imela tri hčere. Nekega dne so se zelo prepirale in mama je rekla: »Tako ne bo šlo, raje pojdite iskat zdravilo zame!« In so šle.

Najstarejša je šla v mesto in iskala, druga hči je šla iskat po sosednjih vaseh, najmlajša pa v gozd. Najstarejša je kupila zdravilo, ampak ni delovalo. Druga je hodila od kmetije do kmetije, dokler ni prišla do kmetije, kjer so izdelovali čaje. Vzela je mamin najljubši okus, ampak tudi čaj ji ni pomagal. Najmlajša je srečala kraljeviča, ki je jezdil na medvedu in ga vprašala, kje bi lahko našla zdravilo za bolno mamo. Kraljevič ji je rekel: »Skoči na medveda in ti bom pokazal.«

Šla sta po vseh 7 sestavin za zdravilo. Ko sta jih zbrala, so se skupaj z medvedom odpravili k čarovnici. Najmlajša hči je vprašala čarovnico, če jim iz teh sestavin lahko pomaga narediti zdravilo in čarovnica je privolila. Deklica se je zahvalila čarovnici ter se z medvedom in kraljevičem odpravila domov.

Ko je vstopila v hišo in mami dala zdravilo, se je mama takoj počutila tako dobro, da bi lahko tekla na maratonu.

Jan Bezjak, 4. b

ČUDEŽNO ZDRAVILO

Nekega dne je za sedmimi gorami in sedmimi vodami živela mati, ki je zbolela. Njene tri hčere so izvedele za materino bolezen, zato so poklicale princa. Princ je bil šepetalec medvedom. Svojemu medvedu je povedal za bolezen in odšla sta iskat zdravila k čarovnici. A sprva ga nista našla.

Tako je mama bolna ležala v postelji že 7 let. Princ in medved pa se nista vdala in sta zdravilo iskala še 3 leta, ko sta ga le našla. Zdravilo se je imenovalo »ČUDEŽNO ZDRAVILO ŠT. 1«.

Mama je brala navodila:

Št. 1: Manj pospravljajte.

Št. 2: Manj kričite.

Št. 3: Več počivajte.

Št. 4: Več uživajte. 😊

In mama je res naredila tako. Čez eno leto je čudežno ozdravela. Zbrali so se mama, tri hčere, kraljevič in medved ter proslavili. Potem so srečno živeli do konca svojih dni.

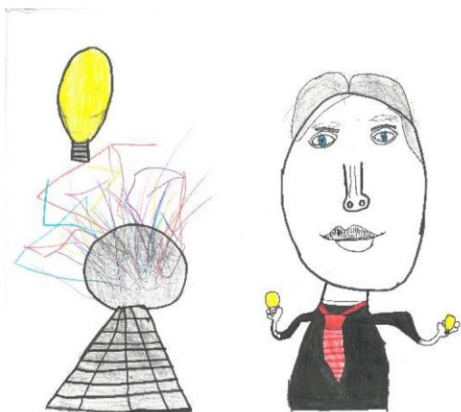
Gabrijela Krepša, 4. b

ČUDEŽNO ZDRAVILO

Za devetimi gorami je živela mama, ki je imela bolezen, ki se je dala pozdraviti le s čudežnim sokom rože. Ta sok je čuval medved.

Tako je nekega dne mama rekla svojim hčeram naj gredo po čudežno zdravilo. Pa je šla prva hčerka. Mama ji je s seboj dala kruh. Ker so bili revni, ji je lahko dala samo to. Hči je prehodila 12 gričev in prišla do medveda. Vprašala ga je za zdravilo. Medved jo je zavrnil in jo ugriznil v roko. Hčerka je objokana stekla domov.

Ko je prišla domov, je mama obupana poslala drugo hčerko. Druga hčerka je bila neumna in je namesto po čudežno rožo odšla k sosedovemu kralju, utrgala rožo na njegovem vrtu in jo prinesla mami.

Nikola Tesla – elektrika, Larisa Ploj, 4. a

Tako mami ni preostalo drugega, kot da pošlje na pot še tretjo hči. Vedela je, da ne bo nič naredila, ampak jo je vseeno poslala. In je šla tretja hči.

Prehodila je 9 gora in prišla do medveda. Lepo ga je prosila za zdravilo. Medved je pomislil in rekel: »No, če že tako lepo prosiš ...«. Dal ji je zdravilo v steklenički. Hčerka se mu je zahvalila in stekla domov. Mami je dala zdravilo in ko ga je popila, je takoj ozdravela.

Tako so srečno živeli do konca svojih dni.

Iza Škerbec, 4. b

ČUDEŽNO ZDRAVILLO

Jesensko tihožitje, Kaja Dvoršak, 4. a

Nekoč pred davnimi časi je živela bolna mama, ki je imela tri deklice. Nekega dne je rekla deklicam: »Pojdite moje preljube tri deklice po zdravilo ... Prosim, samo še vas imam!«

Mama da prvi deklici pogačo, čaj in konja. Deklica se odpravi na pot. Sreča medveda. Ta ji pravi: »Poslušaj deklica, mi lahko daš nekaj hrane? Že 12 dni nisem nič jedel.« Deklica ga ni poslušala in je šla dalje. Prišla je do hiške in vstopila. Zagledala je posteljo in ker je bila zaspana, je šla spat. To je bila hiša razbojnikov. Ko so videli, da je deklica v njihovi hiši, so jo takoj zvezali in odnesli v klet. Tako deklice ni bilo cela 3 leta.

Bolna mati je tedaj rekla drugi deklici: »Prosim, ti pojdi, saj vidiš, da se tvoja sestra ni vrnila! Dam ti pogačo, čaj, jabolko in konja. Pojdi moja preljuba deklica, pojdi.« Druga deklica je šla po isti poti kot prva. Srečala je medveda. Še preden bi medved lahko kaj povedal, je že bila v hiši razbojnikov. Ti so jo zvezali in vrgli v klet k prvi sestri. Minila so 3 leta in tudi druga deklica se ni vrnila.

Bolna mati je komajda slišno rekla tretji deklici: »Pojdi, dam ti kruh, pogačo in konja. Pojdi po čudežno zdravilo!« Deklica je šla. Prišla je do medveda, ki ji je rekel: »Deklica ljuba, prosim, daj mi kaj za jesti. Že 9 let in 12 dni nisem nič jedel.« Deklica se ga je usmili in mu dala kruh in pogačo. Tedaj ji je medved rekel: »Prosim, še sem lačen. Daj mi še konja.« Deklica se je začudila: »Na čem bom pa jezдила?« Medved je rekel: »Na meni, seveda!« Tako se je tudi zgodilo. Medved ji je povedal, kje je napoj in kje najde drugi dve sestri.

Deklica je šla najprej v grad po čudežno zdravilo. Tam je srečala kraljeviča, ki ji jo vprašal kaj išče. Povedala mu je, da išče čudežno zdravilo. Kraljevič ji je odgovoril: »Vem, kje je zdravilo; dam ti ga, če mi prineseš list javorja.« Deklica mu je prinesla list in kraljevič ji je dal zdravilo.

Deklica je osvobodila svoji sestri in mami dala čudežno zdravilo. Mama je končno ozdravela.

Lora Fridau, 4. b

ČUDEŽNO ZDRAVILLO

Nekoč so živele tri sestrice in njihova mama, ki jih je imela zelo rada. A nekega dne je mama zbolela in poslala svoje hčerke po zdravilo. Dala jim je petdeset kovancev in jih poslala na pot.

Prva sestra je šla in si kupila omaro. Druga sestra je šla in si s tem denarjem kupila mizo. A mama se je počutila še slabše.

Potem je šla na pot še najmlajša sestrice, ki je imela posebne težave, zato je odjahala z medvedom. Medved ji je razložil kam naj gre in je z njo odšel po celem svetu iskat, če obstajajo kakšne tablete. Medved se je utrudil in čez 9 ur zaspal. Deklica je skočila na konja in odpotovala do sivega gradu. Šla je v grad in tam srečala kraljeviča. Zaljubila sta se na prvi pogled. Kraljevič je imel čudežne tablete za dekličino mamo.

Deklica je skočila na konja in odjahala domov k svoji bolni mami. Doma jo je pobožala in mama je kar skočila pokonci. Vzela je hčerino čudežno zdravilo. Hčerina ljubezen jo je ozdravila. Ljubezen do hčera je mamino čudežno zdravilo.

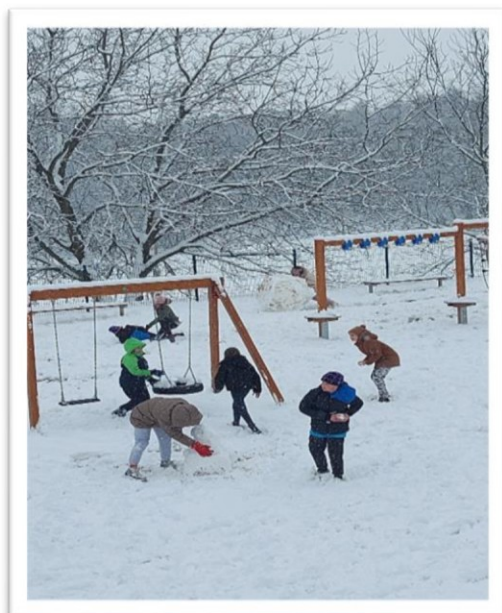
Zala Lončarič, 4. b

To smo mi - 5. a učenci z učiteljico Mileno

Prvi in drugi športni dan: pohod (po Klopotčevi učni poti) in plezanje (Klajmber, Maribor)

Zima, zima bela...

Tehniški dan: Izdelali smo voščilnice in božično – novoletne izdelke.

Življenje v alpskih pokrajinah (podrobna obnova besedila)

V alpskih pokrajinah so strma pobočja in velike nadmorske višine. Temperature so nizke in področje je redko poseljeno.

Naselja so v dolinah, višje so le planinske koče, planšarstvo in samotne kmetije.

Nekoč so bile planinske hiše iz kamna in lesa z majhnimi okni in strmimi strehami, da sneg lažje zdrsne z njih. Pokrite so bile s skodlami. V planinah je bilo tudi veliko kozolcev.

Nekoč so se preživljali z živinorejo, gozdarstvom in s skromnim poljedelstvom.

Danes je pomemben turizem, pohodništvo in kolesarstvo, pozimi pa smučanje. Pomembno je gozdarstvo in lesna industrija. Obujajo tudi stare šege, kot sta kravji in ovčarski bal.

Alpske pokrajine so težko prehodne. Promet je v preteklosti potekal po dolinah in čez gorske prelaze. Danes je veliko viaduktov in predorov.

Žak Plohl, 5. a

Alpske pokrajine so zaradi strmih pobočij, velikih nadmorskih višin in nizkih temperatur redko poseljene. Večja naselja so v dolinah. To so Jesenice, Tržič in Bovec. Višje so le samotne kmetije.

Najvišji deli alpskih pokrajin niso poseljeni.

Nekoč so bile hiše iz kamna in lesa. Imele so majhna okna in strme strehe. Posebne stavbe so kozolci.

V preteklosti so se ljudje preživljali z živinorejo, gozdarstvom in s skromnim kmetijstvom. Pomembna dejavnost je bilo planinsko pašništvo ali planšarstvo.

Najpomembnejša dejavnost v alpskih pokrajinah danes je turizem. Poleti za alpinizem, pohodništvo, gorsko kolesarjenje in jadrarno padalstvo. Pozimi pa za smučanje. Pomemben je tudi kmečki turizem.

Alpske pokrajine so zaradi velikih nadmorskih višin in strmih pobočij težko prehodne.

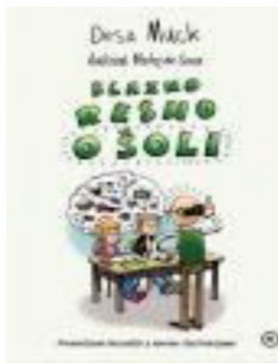
Lovro Brunčič, 5. a

Kozolec

Kravji bal v Bohinju

Nesmiselna pesem

kočija vozi konje
 tabla piše kredo
 avto vozi sedeže
 pesem piše avtorja
 koš leti v žogo
 peresnica je v pisalu
 majica nosi človeka
 Ta pesem je pač nesmiselna!

Izabela Sajovic, 5. a

Obiskala nas je Desa Muck

Prišla je pisateljica Desa Muck. Povedala nam je, kaj moramo znati, če hočemo postati pisatelji. Predstavila nam je tudi knjigo Pogumni Maks, ki govori o risu Maksu, ki so ga pripeljali iz tujine. Desa Muck je bila zelo zabavna. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Jošt Nartnik, 5. a

Dan dejavnosti

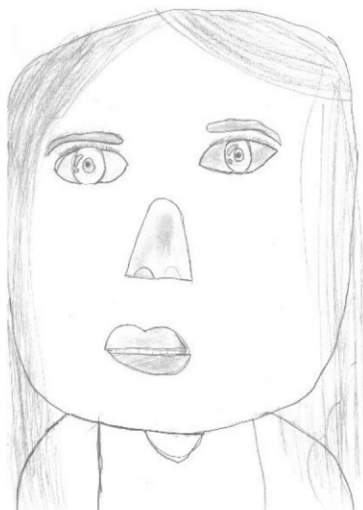
Bil je športno-kulturni dan. Zjutraj smo imeli predstavitev košarke, potem smo šli na ŠRC Cerkvenjak. Fantje so lahko igrali nogomet, punce in nekaj ostalih fantov pa smo šli po Klopotčevi učni poti do ribnika. Potem smo se spet zbrali in šli v kulturni dom. Tam nas je obiskala pisateljica Desa Muck. Povedala nam je veliko stvari o sebi. Bilo je zabavno in zanimivo. Pripovedovala nam je o svojih knjigah in laganju. Zelo zanimivo je bilo, ko je povedala o knjigi, ki govori o risu Maksu in kako pogumen je bil. Navdušila je z zgodbo o laganju v četrtem razredu in v sedmem, ko je nehala lagati. Odlično je bilo!

Vita Koren, 5. a

Desa Muck

V kulturni dom je prišla Desa Muck. Povedala nam je, kako je bilo v njenem otroštvu, kako se je lagala, o risih in take stvari. Kašne prigode so bile zelo, zelo smešne. Desa ima zelo rada živali in naravo. Napisala je več kot šestdeset knjig, petdeset za otroke. V otroštvu je imela najbolj rada hrenovke. Ko je hodila v osnovno šolo, so jo otroci klicali Desa Hrenovk.

Patrik Rajh, 5. a

Avtoportret, Julija Kocuvan, 4. a

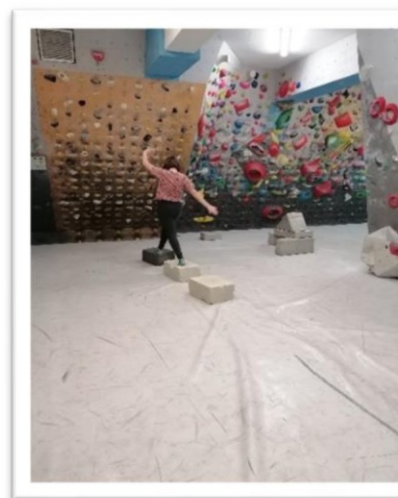
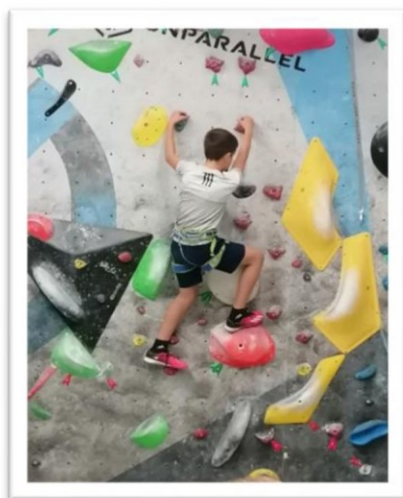

Jesensko tihožitje, Sara Cmour, 4. a

Dejavnosti v 5. b

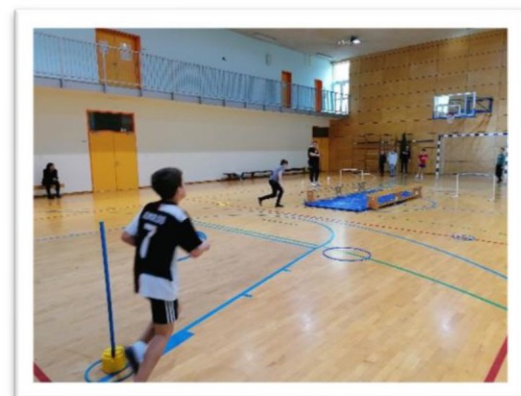
Množični tek

2. športni dan- plezalni dan

Delavnica z gospodinjami: Žemljice

Vinogradniško sadjarsko društvo in športne igre

Plovila

ŠPORTNI DAN V PLEZALNEM CENTRU KLAJMBER

V petek, 27. oktobra, smo imeli športni dan. Učenci 5. razreda OŠ Vitomarci in Cerkvenjak smo odšli v plezalni center Klajmber v Mariboru. Z avtobusom smo se peljali do določene točke, od tam smo odšli peš.

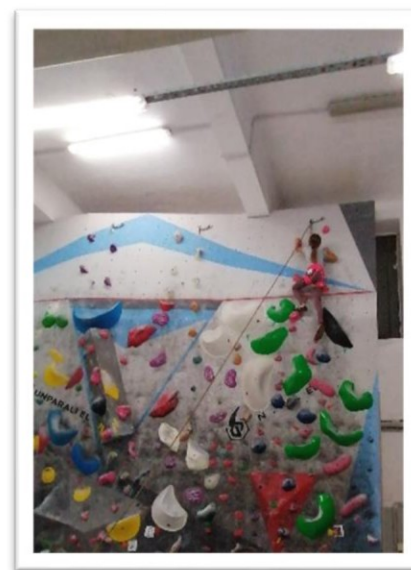
Zelo smo se veselili, da bomo lahko plezali. Ko smo prispeli, sem najprej opazila plezalno steno, ki je bila zelo visoka in strma. Klajmber sem si predstavljala drugače, ampak sem vseeno vedela, da se bomo imeli super.

Najprej smo se vsi skupaj ogreli in razgibali. Potem smo se razdelili v 3 skupine. Odšli smo na plezalne stene. V 1. sobi smo se na plezalnih stenah igrali različne igre. Bile so

zelo zabavne. V 2. sobi smo pripeti na vrvico plezali čisto do vrha. Tam sem se počutila kot prava plezalka. V 3., zadnji sobi, pa smo imeli pripravljen poligon, ki mi je bil zelo všeč. Malo smo se plazili, skakali in plezali. Res mi je bilo super. Polno je bilo smeha in zabave.

Ko je bil čas za odhod, nihče ni želel domov. Na avtobusu je bilo zelo zabavno, malo pa sem bila tudi utrujena in zaspana. Bala sem se naslednjega dne, saj nam je učiteljica rekla, da je možno, da nas bo jutri vse bolelo. Na srečo ni bilo tako.

Plezalni center Klajmber mi je naredil lep vtis.

Lucija Hanžel, 5. b

NEPOZABNE POČITNICE

Letošnje počitnice sem preživel zelo zanimivo, saj se je veliko dogajalo.

Najprej smo moja družina in bratranci odšli v Gardaland. Tam je bilo veliko vlakcev. Z nekaterimi vlakci smo se peljali, z drugimi pa ne, saj so bili zelo strašljivi in nevarni. Proti večeru smo se peljali v hotel. Zjutraj smo spakirali kovčke in odšli na zajtrk. Po zajtrku smo odšli v Benetke. Tam smo se sprehodili po beneških ulicah in odšli domov.

Nekaj dni po tem, smo odšli na morje. Na morju smo se zelo zabavali. Še posebej sem se zabaval z mojim bratom in bratrancem. Žal je tudi morje hitro minilo.

Ko smo prišli domov, smo tri dni po morju odpotovali v Francijo, Nemčijo, Švico in Avstrijo. Najprej smo se peljali v Nemčijo, tam smo si ogledali vinsko trto in stavbo kjer delajo šampanjec. Bilo kar zanimivo. Po Šampanji smo se odpeljali v Francijo. Najprej smo se odpravili v Pariz. Zvečer, približno ob 23:00 uri smo prispeli v hotel. Zjutraj smo se najedli in šli z ladjico plut po reki Seni, ki loči Pariz na dva dela. Nato smo odšli v muzej in videli Mona Lizo. Sprehajali smo se po mestu in odšli hotel. Drugi dan smo si ogledali nogometni stadion. Nato smo si pogledali še Eifflov stolp. Razgled je bil zelo lep. Zvečer smo spet šli v hotel.

Zjutraj smo zapustili Francijo in se odpeljali proti Švici. Tam smo si ogledali velike znamenite renške slapove. Po ogledu le teh smo se odpravili še proti Liechtensteinu, 5. najmanjši državi. Zadnja postojanka našega potovanja je bila smučarska proga v Avstriji.

To so bile moje nepozabne počitnice.

Maj Kokol, 5. b

SLON V TRGOVINI S PORCELANOM

Nekega dne je slon prišel v trgovino s porcelanom. Vse je bilo tako lepo urejeno, še lepše kot Wop. Ker je bil slon tako neroden, je že v prvi vrsti zlomil porcelanasto skodelico. Nato je vse začelo padati na tla, tudi police. Razbila se ni le zlata porcelanasta skodelica.

Slon je zelo rad pil čaj in kavo, za kar je potreboval skodelice. Njegova najljubša jed so bili šnicli, zato je potreboval krožnike.

Prodajalko je vprašal: » Kje najdem zlat porcelanasti krožnik?«

Prodajalka mu je odvrnila: » V četrti vrsti, levo.«

Lepo se ji je zahvalil in ga šel iskat. Ker pa se je napačno napolnil in je moral med policami, je med potjo vse padalo za njim.

» Tuš, tš, tuš, « se je slišalo za njim.

Edina stvar, ki je ostala cela je bil zlati porcelanasti krožnik. Slonu je bilo zelo težko. Za vso nastalo škodo in krožnik je plačal 140 550 €. Slon se je še enkrat opravičil in odšel iz trgovine.

Prodajalka je rekla nasvidenje in si je oddahnila, saj je bila vesela, da je odšel.

Rene Rojs, 5. b

KOKOŠ IN PES

Nekega dne sta se srečala kokoš in pes. Po večkratnih srečanjih sta se zaljubila. Naenkrat je pes zanosil in kokoš ga je zapustila. Ni se vdal, skotil je 2 mladiča. Mladiča sta bila pol kokoši in pol psa.

Imela sta kožuh, kljun, dve ušesi in dve nogi. Tako sta odraščala in sta se odločila, da gresta v svet.

Znašla sta se v tujini, kjer sta srečala mamo kokoško. Ugotovila sta, da ji nista skoraj nič podobna.

Lana Lozinšek, 5. b

Komaj sem čakala na dan, ko se bomo začeli pripravljati na morje. In res, ko je bil že ves koledar prečrtan in rdeč od križcev, je prišel ta dan. Začeli smo pakirati in poslovili smo se od domačih.

Zvečer smo kar hitro odšli spat. Ponoči pa na morje! Sredi noči so naju zbudili starši. Hitro sem vstala, saj sem vedela, da gremo na morje. Vse je bilo že v avtu, samo še jaz in moj brat sva še morala priti. In vožnja se je začela. Med vožnjo smo se ustavili na nekaj postajališčih. Po več urni vožnji smo končno prispeli. Apartma ni bil točno tak kot smo pričakovali, ampak kljub temu nam je bil zelo všeč.

Že prvo popoldne smo odšli na plažo ter se okopali. Zvečer smo odšli v mesto ter si ga ogledali. Z bratom sva si že nekaj kupila. Od vznemirjenja na drug dan dolgo nisem zaspala. Sanjala sem o dogodivščinah s prijatelji, ki so v enakem kraju kot jaz. Sanjala sem, kako bomo skupaj odšli na vodna igrala, se potapljali, pojedli tona sladoleda, prirejali tekmovanja v plavanju, itd.

Naslednji dan smo veliko tega že doživeli, vozili smo se s supom, se potapljali, igrali iger v vodi ... Voda je bila izjemno topla, zato smo večina časa preživeli v vodi. S puncama smo se igrale morske deklice pod vodo. Res sem se počutila kot morska deklica, samo delfini in nekaj školjk je še manjkalo, pa bi bilo odlično. Tako smo se pod vodo naučili različnih akrobacij, kot so stoja pod vodo, preval naprej in nazaj hkrati ter podobno. S supom smo odpluli v sredo morja, kjer je plavala boja, na katero smo se privezali. Ker smo imeli 2 supa, smo lahko na enem sedeli in gledali boje na drugem supu. Pravila bojev so bila, da se ne smeš dotikati nasprotnika, lahko pa sup samo treseš, da nasprotnik pade dol.

In tako smo preživeli naš prvi dan. Ko smo odšli v apartma, se preoblekli in odšli v mesto, sem bila zelo utrujena. A ko je bil čas za spanje, me je spet začel preganjati adrenalin. Za jutri smo se namreč zmenili, da gremo na Biokovo. Res smo se zjutraj prej zbudili. Ampak smo še vseeno šli na plažo in se kopali. Popoldne pa na Biokovo! Že smo se peljali. Zgoraj je moj prijatelj skočil na steklo in s tem prestrašil tujca ob misli, da bo padel v prepad. Tako ga je prestrašil, da je stekel stran. Na srečo ni bilo hujšega. In pozno zvečer smo odšli v apartma.

3. dan smo delali enake vragolije kot vse ostale dni. Potapljali smo se, vozili s supom po morju itd. Tako je napočil večer, ko smo sup spremenili v tobogan in se po njem spuščali v morje. To je bil moj zadnji dan na morju. Ko smo odšli spat, sem hitro zaspala in sanjala vse, kar smo doživeli. A sanje so se mi mešale, malo je bilo resnično malo neresnično.

In tako je minilo moje nepozabno morje. Spet smo se vrnili domov v vsakdanji način življenja. Teh nepozabnih počitnic ne bom tako hitro pozabila.

Lucija Hanžel, 5. b

Nikola Tesla - električar, Nik Pučko, 4. a

ARINLEV IN MLADIČI

V daljni Afriki sta se srečala Ara in lev. Kralj orel ju je ujel v veliko luknjo. V trenutku, ko je lev zagledal ara, jo je hotel imeti zase. Ara pa je takoj ob pogledu nanj obstala. Čez 9 mesecev sta ara in lev dobila 3 otroke. Odločila sta se, da vsak za en dan obišče svoje pleme in jim pokaže svoje mladiče.

Ara je bila zelo ponosna svoje mladiče in jih je hvalila, a druge are so bile drugačnega mnenja.

» Kaj je to? Grozni so!«

Tudi lev se je bahal in se hvalil, a tudi ostali levi niso mislili enako. Ara je bila nad svojim plemenom močno razočarana in besna, ker niso sprejele njenih mladičev. Ara se je odločila in zapustila svoje pleme. Čez čas se je tako odločil tudi lev. Njuni mladiči Arinlevi so odraščali, tudi oni so dobili otroke in tako so se Arinlevi razmnožili. Vsi pa so si bili zelo podobni.

Zala Černel, 5. b

KAČOJEŽ DINGO

Nekoč je živel Dingo, ki je bil zelo nenavadna žival. Zgledal je, kot bi združili ježa in kačo. Nekega dne se je sprehajal ob reki. Ker je bil drugačen od drugih, so se vsi iz njega norčevali. Na sprehodu je srečal raco Lilo, ki mu je rekla, da je grd in nadležen. Tako je hodil mimo vseh živali in vse živali so mu govorile kaj grdega.

Dingo se je vseeno zaljubil in ljubica mu je izvalila mladiče. Ti so se močno razlikovali od njega. Tudi sedaj je na sprehodu doživljal norčevanja iz otrok.

Preselili so se v neznano. Kot oče se je počutil bednega in ničvrednega.

Otroci so vseeno zrasli v živahne in razigrane potomce. On pa je zaradi nenehnih razočaranj shiral in umrl.

Rene Rojs, 5. b

PIPI JE POZABIL DOMAČO NALOGO

Pipi se je zadnje čase zelo čudno obnašal, saj se je vsak dan izoliral od svojih dveh prijateljev. Miho in Andreja je bilo strah zanj, saj sta se bala, da se je s kom zapletel, da j se mu je kaj zgodilo.

Nekega dne sta Pipiju sledila. Nista mogla verjeti, kar sta ugotovila. Pipi je vsak dan pisal enemu drugemu domačo nalogo, saj mu je le ta grozil, nase pa je pozabil. Učiteljica se je ves čas jezila nanj. Miha in Andrej sta šokirana pristopila k Pipiju in sta ga vprašala, zakaj jima ni povedal. Lahko bi mu pomagala rešiti nastalo situacijo.

Pipi je rekel prijateljema, da ju ni hotel vpletati v svoje težave. Andrej in Miha sta se vseeno odločila pomagati Pipiju. Težave z izsiljevalcem so skupaj rešili. Nasilnež izsiljevalec se je Pipiju opravičil. Pipi je seveda zaradi dobrega srca opravičilo sprejel.

Od takrat so Pipi, Andrej in Miha nerazdružljivi prijatelji in nimajo več nobenih skrivnosti.

Lana Lozinšek, 5. b

Foto utrinke pripravila učiteljica Marjana Kocuvan

V ponedeljek, 22. 1. 2024, smo se zjutraj odpravili na Kope. Tja smo se vozili tri ure. Ko smo zagledali obcestno tablo z napisom Kope, smo bili zelo veseli.

Prvi dan smo najprej šli na kosilo. Ob 14. uri pa smo bili že na smučišču. Po vrnitvi v hotel smo vsi tarnali, da nas bolijo noge. Drugi dan smo vstali, odšli na zajtrk in potem hitro na smučišče. Smučali smo tri ure. Popoldan smo poslušali predavanje policaja. Predvsem nas je opozoril na upoštevanje pravil in na varno vožnjo. Zvečer smo se družili in igrali družabne igre. V sredo smo šli na smučišče polni pričakovanj, saj smo nekateri prvič šli na sedežnico. Skoraj vsi smo pri sestopu popadali po tleh. Zvečer smo brali knjigo, računali, nekateri učenci pa so se učili zgodovino.

In že je bil četrtek. Ja, vsi smo nestrpno čakali na »disko«. Vendar smo dopoldan še imeli tekmovanje in vsi smo prevozi tekmovalno progo. Pred odhodom v »Holcerja« smo se zbrali v učilnici. Učiteljice so nam podelile diplome za uspešno smučanje. Potem je sledilo urejanje za ples. Tam smo plesali in se zabavali. Sami smo si kupili brezalkoholne pijače. Cene pa so bile kar »zasoljene«.

Nastopil je petek, za ene veseli dan, saj so komaj čakali, da kdo domov, za druge ne, ker bi še ostali. Dopoldan smo smučali, po kosilu pa odnesli prtljago na avtobus in se odpeljali proti domu.

Vsi govorijo, Kope so »zakon«, res so. Domov smo se vrnil vsi srečni in zdravi.

Za vse nas, predvsem začetnike, je bila to zelo dobra in bogata izkušnja. Sedaj znava smučati in mogoče tudi sami kdaj stopiva na smuči in se poženeva v dolino.

Ajda in Lana iz 6. a razreda

Kope, 26. 1. 2024

Draga babica in dedek!

Bila sem prvič na smučanju na Kopah. Šli smo ob 8:20 od doma, v nahrbnik sem dala eno žemljo, jabolko, vodo in tvoje dobre piškote. Ostanemo do petka. V ponedeljek smo se lahko že smučali. Ob 22:00 smo šli spat. Piškote sem delila s Stello. Vsak dan je bila zelo dobra hrana. Jedla sem kruh, šunko, maslo in pila jabočni sok. Od 9:00 do 12:00 smo se smučali, od 13:00 do 16:00 smo se dopoldne smučali, vmes smo počivali in jedli. Imeli smo lep razgled, videla sem prelepe gore. Šla sem na sedežnico in na sedlo. Pomislila sem na tebe babica in na dedka, ker mi veliko pomenita. Kako sta?

Prisli bomo na obisk, 8. februarja, veselim se, da vas vidimo.

Vajina Matilda

Matilda Martina Uršič, 6. b

Kope, 26.1 2024

Draga babica!

V ponedeljek zjutraj smo se z avtobusom odpravili v Kope. Šli smo v šolo v naravi na Kope. Ko smo prispeli, smo šli vse razpakirali in odšli na kosilo. Ko smo se najedli, smo šli smučat. Takrat sem se prvič smučal. Proga je bila kar ledena. Z vlečnico smo se peljali na vrh hriba. Tam smo počakali učitelja, ki nas je učil smučat. Na koncu tedna smo imeli tekmovanje in mi je šlo kar dobro. V četrtek smo odšli v disco, vendar sem komaj čakal, da gremo spat, ker sem bil malo utrujen. Zadnji dan smo se še malo smučali. Ko smo prišli nazaj v dom, smo imeli že kosilo. Po kosilu smo si vse spakirali in odšli na avtobus. Imel sem zelo lepo, hitro je minilo, vendar bi še ostal kakšen dan ali dva.

Tvoj vnuk,

Savič, 6. b

Kope, 26. 1. 2024

Draga babica in dedek,

Ko smo prišli, smo šli smučat. Smučanje je bilo zabavno, ampak učitelj za smučanje mi ni bil všeč. Smučali smo se dve uri., potem smo šli na večerjo. Bila je dobra. Po večerji smo do spanja igrali družabne igre. Ko smo se zbudili, smo šli zajtrkovat. Po tem smo šli smučat, imeli smo drugega učitelja. Po napornem smučanju smo šli na čaj. Po kosilu smo se šli spet smučat. Ob petih smo imeli policista, ki nam je povedal, kaj dela in kaj uporablja pri varnosti na smučišču. Po tem smo igrali monopoli. V sredo mi je bilo smučanje najbolj všeč. V četrtek smo zjutraj tekmovali. Bil sem četrti, to je dober rezultat. Mislili smo se smučati na novi progi, ampak je bilo preveč ledeno. Po smučanju smo šli h gorskemu reševalcu na predavanje. Po tem smo šli v disko, bilo je zabavno. V petek nisem smučal, ker se nisem počutil dobro. Vožnja nazaj je bila zabavna.

Babica, pogrešam te že ...

Lep pozdrav

Vajin Anže

Anže Kocbeg, 6. b

Možicelj iz niča

Pred davnimi časi je živel možicelj iz niča. Imel je kapo z luknjo, brez kape iz niča. Šel je v trgovino sredi jase brez strehe, oken, vrat, sten in polic. Ko je kupil mleko, ga je prijel v roko, a se je razlilo po njegovi kapi. Za večerjo je hotel imeti zajca, ampak ker nobenega ni videl, je ujel tri. Doma je imel 7 loncev, vsi so bili umazani. Ko je hotel speči zajca, je pogledal v lonec in pravlјice je bilo konec!

Mihael Žmavc, 6. b

Kraljica in divji mož

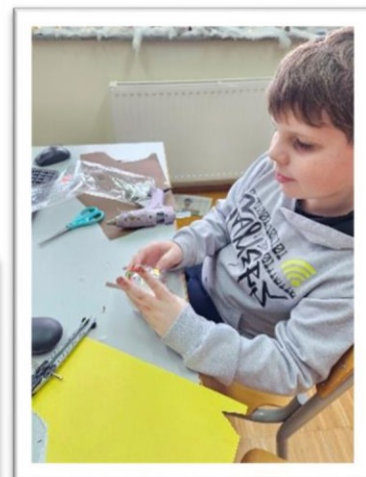
Nekoč pred davnimi časi je živela kraljična. Bila je zelo lepa. Nikomur ni zaupala, zato je želela vladati sama. Njenemu očetu pa to ni bilo všeč. Odločil se je, da bo priredil tekmovanje. Razglasil je, da se bo zmagovalec lahko poročil z njegovo hčerjo. Tekmovalci so morali ugotoviti, kakšne kožuhe imajo tri živali. Takoj se je pojavila dolga kolona moških. Prvi moški je bil zelo čeden in kraljična je upala, da bo prepoznal vse tri kožuhe. Na njeno žalost je ugotovil samo dva. Drugi ni ugotovil nobenega kožuha, vse je povedal narobe. Nato se je pojavil divji mož, ki se ga je prestrašila. Kraljična je upala, da naloge ne bo uspel opraviti. Na njeno grozo je ugotovil tudi tretjo vrsto kožuha, ki je pripadala bolhi. Kraljična je pobegnila z gradu. Nikoli je nihče več ni videl.

Vid Omulec, 6. b

6. c se predstavi ...

V šestem C nas je malo, ampak nam nikoli ni dolgčas ... Smo ustvarjalni, zabavni, znamo igrati, peti in plesati ... Šesti c smo zakon!

Utrinki 6. c iz Kop

Na Kope smo prispeli okoli 12. ure. Nato smo razpakirali naše stvari in odšli na kosilo. Po kosilu smo imeli čas, da smo se pripravili na smučanje. S Sanjo sva bile v najboljši skupini. Imela sem se super. Po triurnem smučanju smo se vrnili v hotel. Imeli smo prosti čas. Kasneje smo odšli na malico. Po malici smo imeli predavanja ali pa prosti čas. Po vseh dejavnostih je napočil čas za večerjo. Tako je mineval vsak dan in že je bil tu petek. V četrtek večer smo odšli v disko. Bilo je super. V petek smo smučali manj kot običajno. Imeli smo še zadnje kosilo. Nato smo se odpravili domov. Ta dogodek mi bo za vedno ostal v spominu.

Alja Vogrin 6. c

Moj dnevnik

V ponedeljek smo se odpravili v šolo v naravi. Na začetku smo razpakirali in šli na kosilo. Nato smo se šli učiti smučati. Ta dan je bil zelo v redu.

V torek smo se prvič zbudili v hotelu in tudi prvič spali tam. Učili smo se smučati z Barbi, Laro in Patrikom. V sredo smo se že lahko smučali sami. Pospravljali smo si sobo, saj je bila razmetana in neurejena 😊.

V četrtek smo šli prvič a sedežnico. Spremljali sta nas Barbi in Lara. Proti večeru smo imeli predavanje gorskega reševalca in pol v disco.

V petek smo se najprej smučali, nato pa odšli domov.

Nikita Radovič 6. c

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI- KOPE

Na sončen ponedeljek smo se šestošolci in učitelji odpravili na zasnežene Kope. Pot je bila prijetna in hitra. Učenci so si prepevali in med seboj širili dobro voljo. Po dvourni vožnji smo dočakali Lukov dom, kjer smo se porazdelili v sobe in si pospravili prtljago. Po okusnem kosilu smo prvič stopili v smučarsko obutev ter krenili proti smučišču. Tam so trenerji smučanja razdelili učence v različne skupine. Pogumnejši so že prvi dan uživali na belih strminah, začetniki pa so na položnejšem pobočju začeli s prvimi koraki na smučeh.

Dnevi so s polno hitrostjo minevali, pojavila se je tudi rahla utrujenost, vendar so učenci z močno voljo premagali tudi to. Tako so vsak dan usvajali smučarske veščine in zasnežene steze. Začetniki niso bili več začetniki, saj so se polni novega znanja podali tudi na sedežnico in se spuščali po zahtevnejši progi. Na obrazih naših učencev je bil videti ponos.

Da smo upravičili besedo ŠOLA v naravi, smo se udeležili tudi dveh predavanj, ki so jih učenci z zanimanjem poslušali. V torek smo poslušali izkušenega policaja, v četrtek pa gorskega reševalca. S pomočjo video posnetkov in različnih projekcij, sta nam pokazala, da njihovo delo ni enostavno.

Učenci so prav tako vsako večer pisali dnevnik, v katerem so opisali svoja občutja in dogodivščine, ki so se jim zgodile skozi dan.

V četrtek so učenci svoje znanje pokazali tudi na tekmi. Progo so prevozili vsi učenci in tako dokazali, da so se v šoli v naravi naučili smučati. Bilo je veliko veselja in ponosa.

Ker vsaka lepa stvar hitro mine, smo tudi mi dočakali konec in se v petek mirno vrnili domov.

Učiteljice Cvetka Bezjak, Iris Banič, Andreja Govedič in Ines Ploj

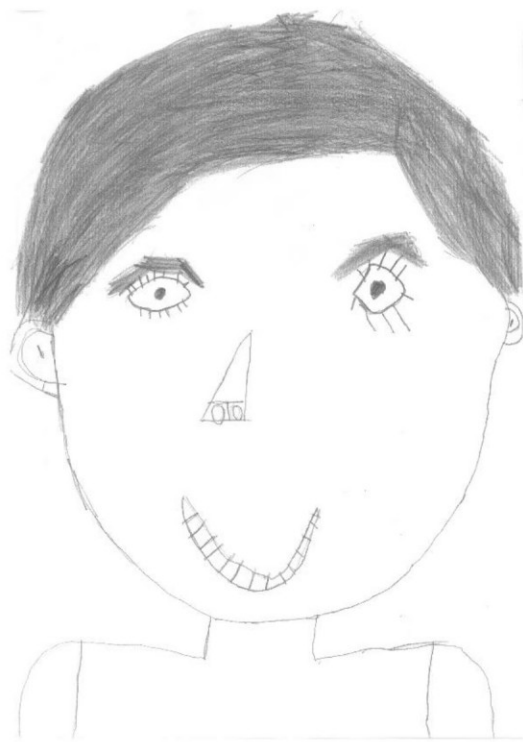
PODEŽELSKA MIŠ (basen)

Nekoč je živela miš z imenom Lojze. Lojze je imel družino, ki so jo sestavljali Lojze, njegova žena Lujza, dve hčerki in sin. Živeli so na podeželju, zraven kmetije. Te miši so zelo rade kradle in se igrale s kmetom. Lojzetova družina je čakala v domu, ko je on hodil po hrano. Otroci so se igrali, mama pa jih je pazila. Ko je Lojze prišel domov, je prinesel veliko hrane. Nekega dne pa ga je kmet zasačil in je začel nastavljal past. Kmetu te pasti niso pomagale in je kupil še mačko. Mačka je Lojzetovo družino začela loviti, ampak so mački miši pobegnile. Naslednji dan jih je mačka lovila in Lojze se je začel z njo pogovarjati in so hitro postali prijatelji. Mačka in Lojzetova družina so se pogovarjali in pogovarjali Lojze se je z mačko dogovoril, da ga lahko nese k kmetu, a ga ne sme ubiti. Mačka mu je rekla:« Ja lahko, da bo kmet ponosen.» Mačka je bila zelo vesela, da jo je kmet imel rad. A nekega dne je kmet domov pripeljal psa z imenom Aston. Mačka je zagledala Astona in se ga je prestrašila ter je mačka to takoj povedala Lojzetovi družini. Vsi so se ga prestrašili. A so se ga vseeno znebili tako, da zvečer, ko je spal, so ubili kokoš in jo položili pred njega. Zjutraj je kmet Vstal in videl to sramoto s kokošjo in sta se začela prepirati. Aston je padel v nemilost pri kmetu. Mačka in miške pa so samo gledale in se smejale. Kmeta je to tako razkurilo, da ga je odpeljal v zavetišče in vsi so živeli v miru do konca svojih dni.

Evgen Par, 7. a

POD SVOBODNIM SONCEM (ocena predstave)

Avtor literarne predloge, pisec romana je Fran Saleški Finžgar.

Avtoportret, Matic Vrbnjak, 4. a

Predstava je bila v Slovenskem narodnem gledališču Maribor. Režiser je Aleksander Popovski. Premiera je bila 30. 11. 2023 v Novi Gorici. Glavne vloge v predstavi so Matija Rupelj – Iztok, Eva Kraš – Irena, Blaž Valič – Justinijan, Arna Hadžiarjevič – Teodora in Robert Korošec – Azbad. Če zgodbo predstave povzamem na kratko. Iztok hoče rešiti Ireno, ker jo je ugrabil Bizanc (Justinijan in Teodora). Iztoku se ob tem začne mešati, hoče rešiti Ireno, ubije vse sovražnike, hoče tudi svobodo. Na koncu ubije Justinijana ter reši Ireno. Iztok se bori za svobodo. V predstavi mi je bila najbolj všeč moderna izvedba, ker mi je zanimivo, kako predstava ni potrebovala scene, da je bila zanimiva, sodobna. V tej predstavi je bil moj najljubši lik Rado. Zato, ker je Iztoku hotel pomagati ob norosti in obupu. Ni mi bilo všeč, da je Ireno Bizancu predal njen stric. Predstavo bi priporočala tudi svojim vrstnikom, ker se je meni zdela zelo zanimiva, čeprav je bila težka vsebina.

Pred predstavo smo šli na ogled mesta, kar je bil zanimivo. Najljubši mi je bil prosti čas, lahko smo šli po svoje. Kulturni dan mi je bil všeč in zabaven.

Vanesa Žvajkar, 7. a

Klemen Gomzi, 4. a

MOJA SLOVENIJA

Slovenija lepa, nežna, polna sreče,
polna srečnih je ljudi,
vedno se najde lepa beseda,
ki se za njo izgovori.

Slovenija lepa, nežna, polna sreče,
polna čudežnih stvari,
z njo nikoli nobenega problema ni.

Slovenija je moja dežela,
dežela sreče brez skrbi,
ki vedno zame dobro poskrbi.

Vanesa Žvajkar, 7. a

MACBETH

Domače branje (obnova Shakespearove zgodbe)

Nekoč je živel dober in ljubljen vojak Macbeth. Nekega dne se je z prijateljem Banquom vračal iz boja, ko sta na poti srečala tri starke. Zgledale so podhranjene in nosile so raztrgana oblačila. Prva ženska je pozdravila Macbetha z nazivom knez Glamis. Macbeth je bil začuden, ker ga čarovnice poznajo. Nato ga je druga pozdravila kot kneza Cawdorskega in tretja kot bodočega kralja. Potem so se obrnile Banquoju in rekle, da bodo njegovi potomci kralji. Ko se je vrnil domov, ga je čakal nekdo, da mu čestita za naziv Cawdorskega. Ko je ženi povedal za preroke in za uresničitev prvega mu je žena predlagala, da ubijeta kralja. Že čez nekaj dni je kralj prišel na obisk, da mu čestita za zmago v boju. Ko je kralj zvečer zaspal, ga je Macbeth umoril. Tako je Macbeth postal kralj. Bal se je čarovniških prerokov namenjenih Banquoju. Moral je preprečiti, da bi njegovi potomci postali kralji, zato jih je dal ubiti. Na žalost je Banquojev sinu Macduffu uspelo pobegniti. Macbeth je v skrbeh še enkrat poiskal tri čarovnice. Povedale so mu, da ga ne bo premagal nihče, ki ga je rodila ženska in da dokler se gozdi ne premikajo, bo živel. Domov je prišel z lahkim srcem, saj ga ni več skrbelo. Minilo je leto dni, ko je naenkrat njegov stražar izjavil, da se gozd premika. Šel je pogledat in res so se čete vojakov, ki so zgledale kot gozd premikale. Med njimi je videl Macduffa, ampak se ni bal zaradi izrečenih prerokov. Na koncu mu Macduff pove, da ni bil rojen, ampak so ga zaradi napak iz maminega trebuha vzeli. S tem je Macbethu odsekal glavo.

Ajda Druzovič, 9. a

Informativni dan za vpis v srednjo šolo

V petek, 16. 2. 2024, sem šla na informativne dneve za srednjo šolo. Vsak informativni dan se je začel s programom, v katerem so dijaki šole prikazali vse smeri, v katere se lahko vpišeš, povedali so različne informacije glede vpisa, kako potekajo ta leta srednje šole, že v naprej za maturo itd. Po koncu programa pa smo imeli čas, da smo se lahko sprehodili po šoli v različne učilnice, kjer smo imeli različne dejavnosti. Najprej sem šla na Srednjo zdravstveno in kozmetično šolo. Tam so naredili zelo zanimiv program, me je kar zanimalo, a vseeno sem še pustila prostor zanimanja za naslednji dve šoli. Naslednja šola je bila Srednja gradbena in gimnazija. Tam je postopek potekal isto kot na drugih šolah, najprej so predstavili programe, zraven vključili tudi nekatere pevske ali pa instrumentalne talente dijakov iz šol, gradbena še je pri vsakem programu vključila kot neko »predstavo«, da so dijaki določenega programa med razlaganjem hodili »motit«, tako, da so s tem prikazali, kaj v bistvu delajo pri določeni smeri. Pri gradbeni nisem takoj vedela, ali želim iti kar na gimnazijo ali na srednjo. Mene je iskreno gradbena najbolj navdušila, saj vem, da tudi po 4 letih srednje šole, bom pripravljena iti naprej na fakulteto in še na višja področja, ker bi rada bila v življenju čim bolj izobražena.

Naslednji dan, torej v soboto, 17. 2. 2024, pa sem šla še na oblikovalno, v njej nisem videla nekega navdušenja, mogoče zato, ker sem se že takoj tako zelo zagrela za gradbeno, mogoče tudi zato, ker ne glede koliko je programov, se niti v enem ne vidim, da bi mi lahko »ležal«, ampak verjamem, daje tudi ta šola za nekatere učence zelo zanimiva.

Moje mnenje o srednji pa je polno takih različnih in mešanih občutkov. Po eni strani se zelo veselim, saj tako lahko spoznam veliko drugih ljudi, spoznam veliko novih področij in se najdem tudi v drugem okolju, kot pa sem zdaj bila navajena zdaj zadnja leta. Po drugi strani pa me je vseeno strah, da ne bom spoznala pravih ljudi ali pa da sem se odločila za napačno področje, da mi mogoče ne bo ležalo ali pa kaj podobnega, ker se na informacije starejših letnikov zavedam, da te srednja šola zelo spremeni in da je velika razlika med našo osnovno šolo in pa srednjo. Ampak v vsakem primeru se že veselim. Vem tudi, da v primeru, da mi ne bo všeč, se še vedno lahko prepisem, ampak glede na to, kako znam biti prilagodljiva, se ne bojim zelo. Zelo sem navdušena, ker veliko mojih prijateljev je iz višjih letnikov in so že vsi v srednjih šolah ali pa gimnazijah in bi tudi jaz rada probala ta občutek. Vem, da mi bo na začetku zelo neprijetno, bom se mogla navaditi na različne nove izkušnje, po parih tednih pa bom se že navadila. Pogrešala bom tudi osnovno, saj se mogoče z določenimi ljudmi mogoče ne bom nikoli več videla, ampak mi bo vse iz te šole ostalo v lepem spominu.

Zala Anželj, 9. a

DOMOVINA

O, ljuba domovina,
saj prelepa ti si vsa,
polna zelenja in gorovja.

O, prelepa domovina,
polna si morja, rek in jezera,
vsa ta lepota tvoja.

Nika Borko, 7.b

Ljubim te domovina, ker
žariš kot mesečina.
Žariš na vse poti, v vse noči.

Imaš prelepe travnike
še lepše gore in žuboreče vode.
Vsak pogled se k tebi obrne,
ko vidi te, kako žariš.

Alja Hanžel 7.b

Kakor se tudi
spodobi za sina,
te ljubim domovina.

Svoboda je pravica,
svoboda je resnica,
ti domovina si prava lepota.

Ljubiti te ne znam,
a rada te imam.

Ti predraga lepota,
vsega si sveta kraljica.

Tia Vogrin 7.b

O, moja domovina,
ti prelepa domovina.
Polna si vode, kot
tudi gora.

Tvoji slapovi šumijo,
in se veselijo.
O, moja ljuba domovina,
ti prelepa domovina.

Tvoje gore rastejo,
v nebo med oblake.
O, ljuba domovina,
ti prelepa domovina.

Urša Lorenčič, 7. b

Šolska izmenjevalnica oblačil na POŠ Vitomarci

Šolska izmenjevalnica oblačil je na POŠ Vitomarci letos poteka **že tretje leto**, kot projekt Eko šole **“Ne zavrzi oblek, ohrani planet!”** in je pri otrocih ter starših dobro sprejeta.

Obravnavamo odgovorno ravnanje z rabljenimi in odsluženimi oblačili po načelih: **zmanjšaj – ponovno uporabi – recikliraj**. Projekt spodbuja ločeno zbiranje odpadnih oblačil, njihovo izmenjavo, podarjanje, popravila, predelavo in ponovno uporabo. Prispeva, da odslužena oblačila ne končajo na odlagališču odpadkov.

Jeseni smo izvedli izmenjavo rabljenih jesensko-zimskih oblačil, obutve, igrač in knjig.

Učenci so bili navdušeni, saj se je za vsakega našlo nekaj.

Hvala staršem za sodelovanje, da ste skupaj z nami otrokom popestrili dan in jim na obraz privabili nasmeh, hkrati pa pripomogli k zmanjševanju tekstilnih odpadkov.

Koordinatorica Eko šole na POŠ Vitomarci, Mateja Štancer

Na obisku pri poetu (Intervju s Prešernom)

Kaja Dvoršak, 4. a

France Prešeren je slovenski pesnik in odvetnik, ki se je rodil 3. decembra 1800. Umrl je 8. februarja 1849. Danes je to državni praznik. Prešeren velja za enega največjih slovenskih pesnikov.

V kakšni družini ste odraščali?

Odraščal sem v zelo preprosti kmečki družini. Moja mati Mina je bila cerkvena pevka, versko izobražena in zelo zvesta cerkvi ter v vasi je skrbela za molitve pri umirajočih. V sorodu smo imeli šest duhovnikov. Eden iz med njih je bil moj stric, ki je služboval v Ribnici. Upal je, da bom tudi jaz šel po njegovih stopinjah, zato me je v študijskih letih podpiral. Za razliko od mene je moj brat Jurij postal duhovnik.

Kaj pa ste Vi želeli?

Odločil sem se, da bom postal pravnik. Zaradi česar sem izgubil finančno podporo mojega strica in moji starši so bili razočarani.

Pri katerih letih ste napisali Vaše prve zrele pesmi?

Moje prve zrele pesmi sem napisal, ko sem bil star 35 let. Ena izmed njih je bila Krst pri Savici.

Katera Vaša dela so Vam najljubša?

Moja najljubša dela so Povodni mož, Turjaška Rozamunda, Sonetni venec, Dohtar, Lenora in veliko drugih pesmi, balad in romanc, različnih poezij in sonetov.

Zakaj ste napisali Sonetni venec?

Napisal sem ga zaradi 17-letnega dekleta iz bogate ljubljanske družine. To je bila Julija Primc, v katero sem se zaljubil, ko sem jo prvič zagledal v trnovski cerkvi. Ampak se je leta 1839 poročila z bogatim plemiškim sinom in mi zlomila srce.

Neža Fekonja, 4. a

Tjaž Borko, 4. a

Kdo so bili vaši najboljši prijatelji?

Moja najboljša prijatelja sta bila Andrej Smole, ki je bil literarni sodelavec. Bil je sin bogate gostilničarske družine in sta ga zanimala literatura ter razvoj slovenskega jezika in kulture. In tudi Matija Čop, ki je bil literarni mentor, v tistih časih eden najbolj izobraženih Slovencev. Govoril je 19 jezikov in poznal vso takratno svetovno poezijo.

Kdo je bila mati Vaših nezakonskih otrok?

Moja ljubica je bila Ana Jelovšek, ki je bila rojena v revni družini. Veljala je za lepo, a vihravo dekle, ki je na moč ugajala številnim moškim. Spoznal sem jo pri Blažu Crobathu. Imela sva tri otroke.

Tisa Korenjak, 8. a

Prešerno s Prešernom

Znova in znova se vračamo k Prešernu in njegovi poeziji kot studencu, iz katerega se lahko napijemo osvežujoče pijače, ki nam bo vlila nove moči za življenjske preizkušnje in nas božajoče spremljala ob čustvenih vzgibih. Njegova pesem nam je postala nenehni življenjski spremljevalec in prijatelj.

Slovenci praznujemo kulturni praznik že od leta 1945, še od časa Jugoslavije, leta 1991 ga je nova država ohranila kot praznik, ki je dela prost.

Tudi v Cerkvenjaku so ljudje vedno bili naklonjeni igri, plesu, petju, lepi slovenski besedi.

Letošnje leto je vlada Republike Slovenije razglasila za leto generala Rudolfa Maistra. Osnovna šola Cerkvenjak – Vitomarci podeljuje učencem, ki so dejavni na področju kulture in ustvarjalnosti, malo

Prešernovo nagrado.

Letošnje leto jo je prejela devetošolka **Gabrijela Žmavc**. Gabrijela nastopa na prireditvah, ki jih organizirata šola in lokalna skupnost, osvojila je bronasta Cankarjeva priznanja, ima čut za lepo slovensko besedo. Zelo rada bere knjige, vsako leto osvoji bralno značko in že vrsto let uspešno opravlja vlogo **šolske novinarke** pri interesni dejavnosti šolski radio. Piše tudi prispevke za šolski časopis Koraki, je likovno ustvarjalna, spoštljiva, odgovorna in empatična učenka ter dosega odlični učni uspeh. Uspešno sodeluje v twirling tekmovanjih.

Proslava ob Prešernovem dnevu je bila posvečena Prešernu in njegovemu življenju, v drugem delu je bila v ospredju poezija sodobnih avtorjev, pesem, ples in glasba. Zbrane je v slavnostnem nagovoru nagovoril župan Občine Cerkvenjak Marjan Žmavc.

Naj živi kultura v Cerkvenjaku.

Učiteljica Jožica Vršič Novoselnik

Šolski otroški parlament

V četrtek, 4. 1. 2024, se je v matični in podružnični šoli odvijal šolski otroški parlament. Aktivnosti v okviru tega dogodka so bili deležni učenci od 4. do 9. razreda.

Že drugo leto zapored smo obravnavali zelo pomembno temo – Duševno zdravje otrok in mladostnikov. V preteklem šolskem letu smo pozornost namenili spoznavanju duševnega zdravja, kaj to je, kaj nanj vpliva, kakšne so posledice ...

V letošnjem šolskem letu pa smo se usmerili v raziskovanje vpliva zasvojenosti na duševno zdravje odvisnika in njegovih pomembnih drugih, vpliva medosebnih odnosov na duševno zdravje, pomena primerne gibanja in prehrane na duševno zdravje ter iskanje virov pomoči.

Da smo skupaj z učenci res poglobili svoja spoznanja, smo v obe šoli povabili strokovne delavce iz Zdravstvenega doma Lenart in Zdravstvenega doma Ptuj.

Tako je za učence 4. in 5. razreda v matični osnovni šoli dietetičarka iz Zdravstvenega doma Lenart izvedla predavanje in delavnico o zdravi prehrani s poudarkom na spoznavanju vpliva energijskih pijač na naše telo in zdravje ter vplivu omenjenega na duševno zdravje. Drugi del dneva pa so posvetili vplivu medosebnih odnosov na duševno zdravje.

V podružnični osnovni šoli v Vitomarcih smo učenci in zaposleni znanje o duševnem zdravju širili ob pomoči strokovnih delavk iz Zdravstvenega doma Ptuj. Tako so bili učenci 4., 5. in 6. razreda deležni gibalne delavnice o zdravem in primernem gibanju ter pomembnosti pravilne drže telesa, ki sta jo izvedli fizioterapevтки iz omenjenega zdravstvenega doma. Spoznali so veliko zanimivih vaj za pravilno držo hrbtenice, ki je pomembna pri izvajanju vsakodnevnih obveznosti in pri družabnem življenju.

Po tej delavnici pa jih je medicinska sestra iz Zdravstvenega doma Ptuj poučila o zasvojenosti. Spoznali so, kaj je zasvojenost, s čim smo lahko zasvojeni, kakšne so posledice zasvojenosti za odvisnika in vplivih na njegove pomembne druge. Učenci so se v okviru te delavnice preizkusili tudi v iskanju rešitev tega problema in spoznali vire pomoči. Druga polovica dneva pa je bila namenjena vplivu medosebnih odnosov na naše duševno zdravje. Dan so zaključili z lepimi mislimi, ki so jih drug drugemu zapisali na zgibanko iz papirja.

Učenci od 6. do 9. razreda so se v tem dnevu v matičnih oddelkih ukvarjali z vplivom zasvojenosti, predvsem z nikotinskimi izdelki, na duševno zdravje odvisnika in njegovih pomembnih drugih. Šestošolci so poleg tega imeli še predavanje o virih pomoči v primeru težav z duševnim zdravjem, ki ga je izvedla svetovalna delavka ga. Jasna Lipovž.

Večina učencev tega starostnega obdobja je kot razlog za poskus tega navedla radovednost, vpliv družbe in stres. Kot razlog za neuporabo teh izdelkov so izpostavili zavedanje o škodljivosti zdravju, nepriljubljenost uporabnikov nikotinskih izdelkov, ne prepoznavajo pametnega in logičnega razloga za uporabo in zaradi posledic uporabe nikotinskih izdelkov (smrt, hude bolezni). O posledicah uporabe nikotinskih izdelkov pa so največ izvedeli v šoli, od staršev, prijateljev in sošolcev. Nikotinskih izdelkov nikoli ne bi poskusili zaradi hudih posledic, kot je npr. smrt. K opustitvi te razvade pa bi jih spodbudile težave z lastnim zdravjem ali opazovanju zdravstvenih težav svojih bližnjih in znancev.

Ker pa pri odvisnosti velikokrat pride do hudih zdravstvenih težav in življenjske ogroženosti so reševalci iz Zdravstvenega doma Lenart izvedli tečaj prve pomoči za učence tretje triade.

moja družina
je kot zimska belina
nežna čistina

Haiku, Ajda Druzovič, 9. a

VEČERNA PRAVLJICA SREBRNE ZIMSKE NOČI
VESELA VSAKA DRUŽINA ZAKURI OGNJIŠČE STAREGA KAHINA
ZUNAJ SNEŽAK BELE SNEŽINKE ŠTEJE

Haiku, Nela Horvat, 9. a